ANUL IX — Nr. 29

Ctitor: MIHAIL POLIHRONIADE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bd. Carol I Nr. 4
TELEFOANE
Direcţia: 3.31.13 — Secret. 3.31.10 — Redacţia 3.31.14 — Sport 3.31.14 — Provincia 3.31.10
Administ. 3.31.09 — Publicitate şi abonamente 3.31.09 — Depozitari 3.31.21 — Tipografia 4.84.48

Director: PAVEL COSTIN DELEANU
Prim-redactor: CRIŞU AXENTE

AXA

8 PAGINI 3 LEI

Sâmbătă 7 Decembrie 1940

ABONAMENTE:

IN ŢARĂ:		IN STRĂINĂTATE:
3 Luni	Lei 200	In raport cu tariful poştal şi valuta.
6 „	„ 380	
1 an	„ 1000	
Instituţii	„ 1000	

Cont. cec. 1304. Căsuţa poştală Nr. 8
Taxă de franc plăt. în numer. conf. aprob. Dir. gr. P. T. Nr. 3101/804 din 1940.

ZIAR DE LUPTA POLITICA, DOCTRINA LEGIONARA, INFORMAŢIE ŞI REPORTAJ

Ce ar urma

de CRIŞU AXENTE

Sunt oameni cari mai ascultă radio Londra.

Este ceva tragic în această fidelitate.

Şi uneori şi în această siguranţă.

Un imperiu întreg stă să se prăbuşească.

Este o *dramă* colosală a istoriei, epuizarea unui ciclu spiritual şi politic, aşa cum a fost prăbuşirea lumii antice şi căderea evului mediu, când Omul cel mare cu forţele sleite loveşte când şi când incoherent, răsuflă din greu şi mai loveşte odată la întâmplare şi apoi cade.

Aşa este Anglia.

Călduţii noştri vor însă cu tot dinadinsul ca ea să învingă.

Lucrul este ceva mai complicat conform visurilor.

„Ar fi bine ca Germania să bată întâi pe Italia, apoi pe Rusia, apoi să nu bată nici Germania nici Anglia, ci să se bată una pe alta, şi nici una să nu fie bătută".

După cum vedem ceva clar.

Şi să fie ceva drăguţ, aşa ca o bătălie de mimoze. Să fim iarăşi liniştiţi, şi să salutăm pe nenea cutare. Să ne fie masa masă, şi să ne ducem la băi.

Dar aceasta nu se mai poate pentrucă trăim lichidarea unui ciclu istoric şi spiritual, care începe cam dela 1400, şi cine îşi închipue că după revoluţii şi frământări sociale gigantice, că după mişcări colosale de mase şi atâţ sânge vărsat pe toate câmpiile lumei din Extremul Orient şi până în Atlantic, că după lupte grele unde s'au amestecat aproape metafizic într'o încleştare ultimă şi uriaşă toate voinţele sufletului omenesc, toate speranţele, toate desperările, toate revendicările sociale şi toate crampoanările de castă, cine îşi închipue [illegible] poate veni fără o transformare de direcţie regimul de viaţă încă democratică sub supremaţia şi directivele engleze, acela călăreşte nori în poziţii avantajoase.

Să vedem ce ar urma.

Să presupunem prin absurd că ar învinge Anglia. Germania prăbuşită ar mai putea ea da sistemul democratic dela Weimar? Nu.

Ea care a avut 5.000.000 de membri înscrişi în Internaţională înainte de marea adeziune a sufletului german, a sufletului colectiv german la naţional-socialism şi care a dat tot în acest timp 11.000.000 de voturi Internaţionalei. Ea se va îndrepta automat prin pierderea războiului spre doctrina comunistă.

Italia la rândul ei zdrobită, şi care a cunoscut şi ea o luptă de ani între fascism şi Internaţională nu s'ar mai întoarce la Giolitti, ci s'ar îndrepta tot spre comunism. Spania, leagănul Federaţiei Anarhiste Iberice, ţara care până mai eri a cunoscut războiul, ar avea aceeaşi soartă.

Cine să mai asigure democraţia în Europa? Fostele partide politice din România sau Franţa democrată care în momentul ei de luptă supremă, adică în război, a fost nevoită pentru a-l face, să risipească cei 6.000.000 de membri ai Confederaţiei Generale a Muncii şi să închidă capii politici ai Mişcărilor sociale? Soldatul trădat de democraţii care s'a întrebat pentru ce, şi pentru cine se bate?

Nimeni, deci, nimeni din marile ţări ale Europei. Europa şi lumea vor fi zvârlite, acum când Germania şi Rusia au frontiera comună, nu în democraţie, ci către altceva.

Nimeni nu va mai putea după aguduiri uriaşe formulele sterile ale democraţiei. Aceasta este în fiinţa schimbărilor de structură.

In 1918, fără existenţa prealabilă a unei poziţii de doctrină constituite în Stat, comunismul a făcut epocă în toată Europa.

Deasemeni mâine, în ipoteza unei neverificări istorice împotriva democraţilor a puterilor Axei, mâine cu atât mai mult tot o atitudine revoluţionară a continentului va putea centraliza masele ieşite dintr'o conflagraţie mondială.

In acest fapt stă paradoxul.

Aci stă drama iubitorilor de Londra.

Toţi aceştia, neînţelegând despre ce este vorba, doresc moartea unei lumi, care îi scuteşte măcar de moarte.

Omul cumsecade

Dacă pe mişel, pungaş sau simplă secătură, îi poţi identifica cu o relativă uşurinţă, în schimb pe omul cumsecade îl recunoşti mult mai greu. Asta pentrucă el ştie, — spre deosebire de cei dintâi, — să se camufleze cu o artă superioară şi să pară cu mult mai multă prestanţă ceia ce nu este. Ce te induce în eroare, în primul rând, este prezenţa lui, felul lui de a fi, stilul lui. Căci omul cumsecade îşi ţese un stil al său pe coordonatele căruia se mişcă cu certitudinea unui păianjen. Iată-l: deobiceiu bine îmbrăcat, bine hrănit, îţi întinde o mână jovială şi îţi zâmbeşte dulce. Evident, îi pare extrem de bine de cunoştinţă, deşi habar n'are cine eşti. Te bate pe umăr, te ia de braţ, te tutueşte şi te invită „stante pede" la un şpriţ. Se supără foc dacă-l refuzi sau încerci să plăteşti tu. Mă rog, mă rog, trataţia lui. Ce om cumsecade, te gândeşti în sinea ta. Discutând cu el, vezi că te menajează, nu te contrazice direct, ci numai prin flanc. Pe măsură ce tu te înfierbânţi, el se calmează.

Nu e pentru soluţii radicale. La ce bun? Revoluţia îl îngrozeşte şi este de părere că extremiştii trebuiesc suprimaţi, să păstrăm calea de mijloc, zice, cumpănindu-şi palma.

Dacă încerci să-i vorbeşti de naţie, îţi răspunde sceptic că românul e pezevenghiu; dacă îi spui de jertfă, îţi răspunde mieros că e frumoasă, dar inutilă. Te compătimeşte cu: Ehei, ce ştii D-ta, eşti tânăr! El e mai bătrân, a văzut multe, are experienţă. Tineretul mai bine şi-ar vedea de treabă şi ar căuta să se priceapă cu vre-o slujbă. Că aşa era pe vremea D-lui şi Slavă Domnului, etc., etc. Aşa a putut să-şi agonisească un mic capital (din leafă, zestre, afaceri), are o căsuţă (ia acolo un fleac cu 5—6 caturi). Şi el este patriot, vai de mine! Are şi decoraţii.

Dacă eşti mai slab de îngeri, la despărţire te întrebi, n'o fi având cumva dreptate?...

Iată omul cumsecade. Priviţi-l în fundul ochilor lui de pământ şi vedeţi-i golul spiritual. Aceasta este hâda făptură, moluscă nedefinită, prototipul burghezului „ajuns". El e sătulul care nu crede flămândului, el este fariseul care face binele pentru ochii lumii, ascunzând îndărătul fiecărui gest „un ce profit". El este lutul putrezit neînsufleţit, fără iubire, fără credinţă, fără conştiinţă, gata să înşele şi pe Dumnezeu şi pe diavol. El este profetul mincinos, moralizatorul făţarnic, pilonul chiftuit care a ros şi a spurcat ani de zile vlaga acestui neam, recomandându-i mereu cuminţenia. Şi atunci când neamul cutremurat a căutat să se scuture de paraziţi, el este acela care din umbră l-a prigonit şi crucificat. El, omul cumsecade, este acela care ne-a făcut de râsul istoriei, care ne-a predat ţara fără luptă, justificând trădarea cu dialectica lui „Da' eu ce?" Iată vrăjmaşul!

Săriţi, oameni buni!!

L. Popovici

Anglia nu poate satisface cererile de ajutor ale Greciei

SAN SEBASTIAN, 5 (Rador). — Corespondentul agenţiei STEFANI transmite: După informaţiuni din Londra guvernul grec a cerut în mod stăruitor ajutoare din partea Angliei în oameni, arme, muniţiuni şi avioane pentru a se înlocui golurile produse în armata greacă în urma operaţiilor militare, în cursul cărora au fost utilizate toate mijloacele, fără a se face vreo economie.

Guvernul britanic se află în mare încurcătură, deoarece este în situaţia de a nu putea să satisfacă decât în mică parte cererile guvernului din Atena şi aceasta din cauză că transporturile prin Mediterana sunt limitate şi primejdioase şi deoarece autorităţile militare britanice din Egipt şi Palestina se opun la orice trimitere de arme în Grecia, declarând că au mare nevoe de ele în sectoarele lor.

Omul celor 40 de răscoale şi revoluţii

de F. TIMOC

Ţara Moţilor este una dintre cele mai izolate, dar şi pitoreşti regiuni. Stânci uriaşe de calcar stau gata să se prăbuşească de o parte şi de alta a Arieşului. Cel puţin când eşti în faţa casei lui Avram Iancu, când ridici ochii, Colnicul Lerţii îşi înalţă maiestos ascuţişurile spre cer, dar totodată strecoară un fior în sufletul nostru, la gândul că prăbuşindu-se ar aduce rotogoale albe de bolovani până la noi.

Deşi în stânga Arieşului Mic, în marginea drumului, casa lui Avram Iancu, are o poziţie de parcă numai un mare peisagist i-ar fi ales acel loc. Casa însăşi printr'o proporţie nu numai a dimensiunilor ei, dar prin aceiaşi proporţie păstrată între grinzile din care este făcută, întrece până astăzi, prin eleganţă şi supleţe, toate casele existente, vechi şi noi, în cele trei Vidre, sau alte sate moţeşti. Că această casă nu a fost executată după bunul plac al dulgherilor, ci sub îndrumarea certă a eroului munţilor, reese şi din grija cu care se cresteazâ colţurile grinzilor şi din dimensiunea lor uriaşe.

Biserică din ţara moţilor

Dar asemenea stânci, cari străjuesc case nu sunt hotare de sate. Nu! Deşi ele se ridică cu mai mult de 500 metri peste albia Arieşului, dacă te urci sus, printr'o serpentină — căci suntem în Vidra, — pe care o crezi că nu se mai termină, dai peste un platou înveşmântat nu numai cu ierburi, dar şi cu diferite culturi! La 1.300 metri creşte cartoful, dar totodată grâul. Şi ici, colo, ca şi jos de unde am pornit, se înşiră ca nişte mărgele aruncate la întâmplare, casele. Sus, aci „mai aproape de Dumnezeu", alte case — acelaş sat, — aceiaşi oameni: Moţi. — Sunt aşa de răzleţe casele din Ţara Moţilor, încât găseşti oameni cari nici odată n'au străbătut satul în curmeziş. Mai mult. Unii chiar uită că fac parte dintr'un sat.

— Domnule, spunea unul cuiva, noi suntem Negreni (din satul Neagra).

Pe casă însă era o tăbliţă care îl trăda: „Primăria comunei Vidra"! Era deci vidrean, însă el spunea că este negrean.

Reprezentând, pe de altă parte, până astăzi grupul etnic cu o anumită specializare, el totdeauna, — chiar când această necesitate organică ar fi diminuat în intensitate — putea să fie ferit de orice înrăurire a contactului cu oamenii.

Peisagiu etno-sociologic

Ţara Moţilor, Moţii, folcloric şi etnografic, oferă lucruri interesante şi pline de farmec; credinţele şi superstiţiile au şi aci în mână sufletul atâtor oameni. Costumul rămâne cu totul specific. Nu uit să amintesc că la cojoacele lor, moţele au nişte ciucuri foarte plăcuţi; în mână poartă o punguliţă de piele, cu băeri — şi ele o arată locală.

Nunta parcă se face aevea. Nuntaşii par mai mult un convoi năvălitor — căci toţi sunt călări, evident şi mireasa şi mirele. Dela mire la mireasă, dela mireasă la biserică şi de aici iarăşi la mire, este numai o goană a cailor, în chiote şi strigături.

Ce ne-a părut cu totul ciudat — şi ceea ce a făcut obiectul unui studiu aparte, — este faptul că în dorinţa de a avea urmaşi albi (blonzi), mirele şi mireasa mănâncă numai mâncăruri albe: lapte, ouă, brânză. Acestea sunt lucruri „băbeşti", zic Moţii, dar cu toate acestea, ele se repetă la fiecare nuntă. Mai mult: aci lumea arată o apropiere numai faţă de blonzi. Au fost unii cercetători cari au mers în mijlocul lor, dar fiind cam bruneţi, lumea îi ocolea, aşa că nu au putut să aibe rezultatele dorite în cercetările lor.

Din acest motiv, Moţii au fost crezuţi drept oameni bănuitori, neospitalieri. Realitatea este însă alta: sunt ospitalieri, deschişi şi foarte isteţi, iar singurul lor păcat — care este o foarte interesantă originalitate, — este cum am spus, fuga, ca să-i zicem aşa de oamenii bruneţi. Cât n'am da, ca să fim drepţi şi obiectivi, să găsim la fiecare grup etnic al nostru câte o caracteristică. Aceste caracteristici sunt singurele rămăşiţe vechi, cari pot da certificat în locul documentelor istorice ce lipsesc, de vechime, dar şi de stăpânire a locurilor pe care se află. Căci un popor care nu-şi are stabilitate într'un anumit cadru spaţial, nu este păstrător de comori tradiţionale.

Târgul de pe muntele Găina

Târgul de pe Muntele Găina, ca şi un alt târg, de pe Muntele Călineasa, câte priviri n'au atras şi câte condeie n'au pus în mişcare? — Intr'adevăr ce poate fi mai seducător decât un târg sus pe munte la 1500 metri.

De aceia, cel care s'au ocupat de ele, au scris ce le-a venit în minte, sub impulsul entuziasmului. Fiecare din noi ştie povestea de pe Muntele

(Continuare în pag. VII-a)

Avram Iancu disputat crâncen de două comune

Spunea oare adevărul? — Fireşte. Comuna administrativă la Moţi, nu corespunde cu cea reală, cu cea de fapt. — Zadarnic ai ţinut D-ta: până aici ţine Comuna Neagra şi până aici Vidra, vorba este ce mă simt eu. Că aveau dreptate oamenii, este şi faptul că la Vidra nu veneau decât să-şi plătească impozitul, la Neagra mergeau la biserică. Cui aparţii deci, aceluia căruia îi plăteşti impozitul sau aceluia, care îţi adăposteşte înaintaşii? Casele Iancului „Inceştii", cum zic localnicii, deşi formează un mic cătun, nu aparţin nici ele de o singură comună. Cu administraţia ţin de comuna Vidra de Sus, iar cu biserica de Vidra de Mijloc. Intrebarea este: cui aparţine atunci eroul Avram Iancu? Vidrei de Sus sau Vidrei de Mijloc.

Pe această temă se poartă discuţii înfocate între locuitorii celor 2 comune, în satisfacţia fără margini a acelor ce se văd atât de insistent revendicaţi, fie de unii, fie de alţii, deşi destul de prudenţi, spre a nu stârni nici pornirea unora, nici pornirea altora. Eu însumi, în faţa unor insistenţe atât de mari, cu argumente de tot felul, n'am ştiut ce să mai cred la un moment dat, şi am zis că este şi al Vidrei de Sus şi al Vidrei de Mijloc, dar mai presus de toate, este al Ţărei Moţilor — al Ţării Româneşti.

Iată satul Moţilor, în ce cadru şi condiţii este aşezat şi fără să uit să adaug că pe aceste stânci, din mijlocul satului, creşte Floarea Reginei. Pitorescul regiunei este însă neîntrecut.

Ca să vii spre Ţara Moţilor, trebue să pleci din Turda. — De aci te urci într'un tren cu nişte vagoane mici, un tren de tremură numit „mocăniţa", care la jumătatea drumului se opreşte, la Sălciua, unde îşi ia apă, iar oamenii au timp să se dea jos să cumpere nişte cornuri a căror frăgezime şi gust, n'am găsit-o nicăieri, acele cornuri pe care dacă nu le găseşti te întristează adânc în restul drumului.

Dar în cele 5 ore de mers spre Ţara Moţilor până la Câmpeni, ai avut cele mai frumoase privelişti, Abrudul cu Alba Iulia — ca străin faţa cărora aparatul de fotografiat s'ar simţi jenat: ele, prin varietatea, bogăţia şi farmecul lor, nu pot fi demne într'adevăr, decât de obiectivul unui aparat de cinematografiat al cărui film să nu se mai termine. Sunt atât de impresionante locurile, încât deşi le-am trecut de nenumărate ori, este atât de romantică şoseaua ce leagă toate o bună parte din Ţara Moţilor, — încât numai ele luând la o parte frumuseţile regiunei care ne preocupă ca: Detunatele, Gheţarul dela Scărişoara, Târgul de pe Muntele Găina, dacă nu ar fi văzute, şi ar însemna o lipsire a sufletului nostru de cea mai frumoasă amintire.

Aceasta este Ţara Moţilor: un colţ cu frumuseţi rupte din rai, cu stânci uriaşe de care se leagă câte un basm, care geografic dar nici etnografic şi mai ales — nu are o delimitare precisă.

ORIGINEA DACO-ROMANA A MOŢILOR

Un lucru trebue adăugat imediat: în această ţară de basm, trăesc două feluri de moţi: Moţii lemnari şi Moţii murari, minieri sau băeşi, cum îşi zic ei. Dar şi unii şi alţii reprezintă acelaşi grup etnic, care continuă vechea populaţie daco-romană. De altfel, de curând, în ziua de 29 Martie a. c. un profesor al universităţii din Berlin, domnul Ernst Gamillscheg, a desvoltat o conferinţă cu subiectul „Continuitatea Românilor".

Profesorul berlinez, stabileşte trei centre de formare şi expansiune a poporului român. Centrul iniţial, acela al Moţilor, este cel mai important. Argumentul adus, este de natură linguistică.

In Ţara Moţilor, dar şi în restul Munţilor Apuseni, se pronunţă în loc de „slab", — sclab — slănină, — sclănină.

Ei bine, aceasta, care se intercalează este datorită unei tendinţe a limbii noastre, o moştenire din latina vulgară, căci n'a cunoscut-o nici o altă limbă, afară de latina vulgară.

De fapt şi istoricii cunosc, în centrele aurifere în special, o intensă viaţă şi este greu de presupus că această populaţie a fost creată de cineva de aci.

Moţii sunt astfel consacraţi drept cei mai curaţi continuatori ai dacoromanilor.

Dar în toate sunt atât de aparte aceşti oameni, încât într'un adevăr Moţii apar ca un grup etnic izolat şi cari parcă au făcut acreala la o parte. Nu era comanda conducătorului, dar a fost o necesitate organică în tendinţa lor de conservare.

Poziţia Germaniei în Europa de mâine

E îndrăzneţ din partea cercetătorului obiectiv să schiţeze de pe acum forma politică ce va înfăţişa continentul nostru, atunci când frământarea războinică se va linişti.

Cel mult se întrezăresc câteva elemente iniţiale de reconstrucţie europeană, iar printre acestea cel mai precis conturat este primatul politic al Germaniei. Marele Reich şi-a luat sarcina imensă de reorganizare europeană; în prealabil încearcă însă — de altfel cu netăgăduit succes — solidarizarea europeană în cadrul pactului tipartit, grefat pe axa Roma—Berlin şi susţinut de forţa morală a revoluţiilor naţionale. Evident că acest pact nu este definitiva aşezare europeană; el rămâne mai ales cu caracterul său ofensiv politic, menit să înlăture forţele adverse ce urăsc o nouă ordine, fiindcă ele au beneficiat de tezaurul de bunuri, injust, al lumii vechi.

Harta politică este departe de viitoarea ei înfăţişare; sunt conflicte între popoare, ce necesită un premergător proces de soluţionare, îndeosebi de delicat. Rolul Germaniei derivând din primatul său politic necontestat, va fi acela de arbitru şi mai ales de garant eficace al schimbărilor ce se vor produce.

Adeziunea Franţei la noua ordine este principial câştigată.

Anglia se exclude singură din noua comunitate europeană, iar statele mai mici se vor încadra potrivit cu forţa şi potenţialul spiritual ce fiecare desvoltă în raport cu noua concepţie politică naţională.

Structura politică a sistemului de unificare europeană este greu de delimitat. Va fi o unificare ce restrânge suveranitatea statelor (federaţiune de state) va fi formarea unor vaste blocuri de spaţii vitale, sau poate va fi o nouă formă, încă necunoscută în istoria dreptului internaţional, o unitate, care admiţând individualitatea naţiunilor, să aşeze economicul şi mai ales spiritualul european, în esenţa sa, la bază? Inclinăm pentru această unificare, care astăzi se găseşte îndeajuns de realizată cu firescul primat al Germaniei. E zadarnic a mai aduce date şi argumente pentru a susţine primatul inevitabil german în economia europeană. Un potenţial economic formidabil, perfect dirijat şi organizat, capabil (dealtfel singurul) de a face schimb de bunuri cu toată Europa, acesta e aportul german şi explicaţia primatului.

Dar fiindcă trăim într'un ev istoric ce-şi caracterizează existenţa prin interiorizarea vieţii, prin bătălia câştigată de spirit contra materialismului trecut, trebue ca cel ce deţine conducerea politică şi economică să aibă în mod necesar şi preeminenţa spirituală. Şi Germania o are nu numai datorită unei seculare şi strălucitoare tradiţii, ci mai ales datorită revoluţiei naţional-socialiste, creatoare a unui nou concept de viaţă şi a unui nou stil de acţiune şi creaţie.

Nici un gânditor nu poate contesta meritele celorlalte revoluţii naţionale, printre care Mişcarea legionară domină în profunzimea eticii sale, dar ceea ce dă prestigiul naţional-socialismului este faptul că el este garanţia eficace de realizare al celorlalte revoluţii naţionale pe plan european şi chiar mondial.

Mircea M. Miulescu

M. S. Regele a participat la exerciţiile tactice ale misiunii militare germane din Romania

COMUNICAT

1) In ziua de 5 Decembrie a. c. Majestatea Sa Regele însoţit de Domnul General Ion Antonescu, Conducătorul Statului, a participat la o aplicaţie tactică organizată în regiunea Târgovişte de misiunea militară germană în România şi executată în condiţii desăvârşite de ordine, metodă şi rapiditate de trupele motorizate şi mecanizate germane.

2) Folosind această ocazie, Conducătorul Statului a inspectat cazarma regimentului Dâmboviţa, şcoala militară de cavalerie, sanatoriul pentru ofiţerii tuberculoşi dela Lăculeţe şi sanatoriul de tuberculoşi dela Moroeni.

La acesta din urmă, a găsit o ordine desăvârşită şi o administraţie exemplară.

M. S. REGELE MIHAI I.

In lipsa bărbaţilor, plecaţi la chemarea Patriei, femeile se îndeletnicesc cu străvechiul făuritul.

CULTURA

Calendar legionar

— 6 Decembrie —

1927. INCHIDEREA discuţiunilor dela Congresul studenţesc ce a avut loc la Oradea Mare.

1933. LA CHIŞINAU, patru legionari sunt grav bătuţi de jandarmi sub comanda căpitanului Caracaş.

1936. NAE IONESCU are proces pentru faptul arestării sale ilegale din 1935.

Apărarea prin I. I. Moţa.

TRIBUNALUL IALOMIŢA face proces D-rului Pantelimon şi unor studenţi şi funcţionari călărăşeni pentru grava vină de a fi purtat cămăşi verzi pe stradă. Sunt achitaţi, temeiul fiind cu totul neserios.

——xoxoxoxo✶oxoxoxox——

Joc „danţ" din Ţara Oaşului

Ţara Oaşului: „Danţ de roată", în mijloc se vede „ceteraşul".

Ai Tot a- ce-la pot gân-di Tot a-ce-la pot gân-di

Cei dragi, cum se pot u- ri

Tot acela pot gândi:
Cei dragi, cum se pot urî.
Şi eu am avut un drag
Şi nu l-oi uri vileag.

Omuluţ drag, cine n'are
Tot beteag e, până-i soare
Că şi eu, pân' n'am avut
Tot beteag am fost mai mult.

Bată-te de supărare
Pune-te-aş de moi în vale
Şi-aş pune piatră pe tine
Să nu mai superi pe nime
Cum m'ai supărat pe mine
De vreo patru ani de zile.

Satu Mare-Tur 28. VII. 1937
dela Creştin Irina
culeş de Ilarion Cocişiu

——xoxoxoxo✶oxoxoxox——

Conferinţa d-lui Radu Gyr

Sâmbătă 7 Decembrie, ora 9 seara va avea loc în sala Dalles, prima conferinţă din ciclul „Artă şi naţionalism". Va vorbi d. Radu Gyr, directorul general a teatrelor naţionale şi Operelor române, despre „Balada şi sufletul naţional". Biletele la Doina

Naţiunea martiră

de DAN BOTTA

Pe imensa arie care se întinde din munţii Moraviei, din Podolia, din Volhynia, din regiunile Nipruluí, până în Miazăzi, în Epir, în Anatolia şi în insulele Arhipelagului, istoria a cunoscut încă din timpii în cari abia descălecă din legendă, prezenţa unui popor cărui i-a recunoscut atribuţiile celei mai mari puteri spirituale.

A fost un popor nenumărat — „cel mai mare din lume după cel al Inzilor", spune Herodot, — poporul din mijlocul căruia s'a înălţat Prometheu legendarul, Prometheu încătuşat pe cea mai înaltă culme a Carpaţilor, Prometheu în care mithologia hellenică a intuit dorul luciferic de frumuseţe, germenul trufiei creatoare, elementele titanice ale geniului...

Prometheu e un Thrac. Şi aceasta e tradiţia mitului hellenic. Caucazul a fost aşezat de geografii antichităţii pe plaiurile noastre. Inscripţii romane din Dacia noastră o spun lămurit: Caucazul e în limba lor şira monumentală a Carpaţilor.

In leagănul pe care l-au format Carpaţii meridionali cu munţii Haemului—munţii pe cari un popor turanic i-a botezat apoi Balcani—în acest spaţiu străbătut pe drumul, fără pulbere al Dunării alme — s'a desvoltat poporul pe care cei mai vechi l-au numit thracic, şi care este azi cel românesc. Pe acest pământ s'au luptat şi au suferit Geţii, seminţia cea mai aleasă dintre acele ale Thraciei, „cei mai buni şi cei mai drepţi din Thraci", cum îi numeşte Herodot. Şi tot aici aflăm la începutul celui de al XIII-lea secol formaţia de Stat a României lui Ioaniţiu, aceea pe care Villhardouin a evocat-o înconjurată de munţi: „Est Blaquie une mult forte terre".

Din mijlocul acestei albii nucleare al acestui centru de energie populară, s'a întins până la limitele pe cari le evocam, şi încă dincolo de ele, s'a retras spre a se întinde mai departe, a fluctuat ca o maree imensă, poporul acesta cel mai mândru din toate — poporul care-şi simţea încă dela începuturile lui, din ceaţa legendei prometheice, vocaţia divină a martiriului.

Acela care consideră acum harta acestui spaţiu imens ocupat odinioară de ai noştri, va afla în afara marelui focar de energie românească dintre Nistru şi Tisa, — dintre râurile între cari trece cotropitoare totuşi, ca în doina poetului, atâta străinătate — va afla doar insule de români, enclave asaltate de străini.

Pe harta spaţiului nostru românesc, — încă pe toată întinderea lui din munţii Moraviei, din Podolia, din Volhynia şi până în insulele Arhipelagului — românii rezistă aşa cum rezistă apelor cele mai înalte creste, pe urmele unui mare seism, unei catastrofe a naturii.

Poporul acesta în care antichitatea a văzut răsărind formele originare ale întregei sale culturi, poporul din mijlocul cărui s'au născut muzele şi s'a ivit lira, poprul creator de muzică, de poesie şi de joc, poporul de geniu al antichităţii, a suferit — aceasta în virtutea unui determinism natural, al unui destin conferit lui din naştere — fascinaţia morţii.

AVRAM IANCU

Gravură de Alexandru Basarab

Moartea ca un prag al fericirii, moartea dela care totul începe, e corolarul marelui lor idealism.

Ei au fost luptători pentru idealuri, martiri unor cauze eterne...

Naţiunea martiră nu e un cuvânt ad hoc, un nume pe care-l poartă azi românii, fiindcă hoardele calcă pământul lor milenar, fiindcă o pleavă asiatică batjocoreşte vestigiile uneia din cele mai vechi culturi ale lumii, şi fiindcă ceeace apare tuturor ca o fără de lege s'a putut îndeplini, — nu, ci fiindcă această naţiune e, din timpii cei mai depărtaţi aceea care, în faţa oamenilor şi a lui Dumnezeu mărturiseşte.

Mărturia ei — mărturie în înţelesul teologic, mărturie care în dreapta ei descendenţă derivă din grecescul „martyrion" — a fost aceea care a făcut posibilă eflorescenţa mistică a Helladei, aceea care a gătit atât de armonios cărările Domnului, aceea care a făcut-o să pătimească pe toate rugurile pentru tot şi să lupte cu vrăjmaşii cei mai mari ai Crucii.

Geţii — cei pe cari istoria i-a numit „nemuritori"—aveau o datină pe care o cunoaştem. Un om primea dela ei o solie către Zeul unic, către marele Zamoloxis şi era proiectat în înălţime, către cer. In cădere, trupul lui era aşteptat de o mie de vârfuri de lănci.

Acel care era ales ca sol era cel mai fericit dintre Geţi.

Pasiunea soliei divine, pasiunea martiriului pentru a putea mărturisi, este una din trăsăturile istorice ale poporului thracic.

Clement din Alexandria a văzut în această pasiune, elementele martiriului creştin.

Mitul lui Prometheu e şi el un mit al „Soliei". Prometheu a dus oamenilor focul din cer. Creştineşte, acest lucru s'ar spune într'altfel: Prometheu a dus pe oameni până la focul din cer.

Cultura mistică a lumii vechi a fost o floare a Thraciei. Tradiţia dela Eleusis, — prefigura tradiţiei creştine — a fost iniţiată de un cântăreţ legendar, un Thrac, Eumolpiu.

Tragedia greacă, încă, a răsărit din cântecul responsorial al lui Dionysos, Zeul venit de pe pământul thracic.

Şi când lumina lui Hristos a răsărit asupra lumii, martirii cei mari, mărturisitorii, mulţime nenumărată, au fost aceia de pe pământurile noastre...

In moartea pentru Hristos, ei, Thracii au aflat rezolvarea marei lor aspiraţii către moarte.

Soli ai poporului lor, purtători ai focului din cer — purificat de orice trufie titanică — Thracii şi urmaşii lor românii au fost prin excelenţă mărturisitorii.

Dar moartea pentru Hristos nu s'a mărginit la cununa mistică a martiriului. Ci ea s'a consolidat în Istorie. O mie de ani de lupte pentru Cruce, acesta este titlul de slavă al poporului românesc. Aşezat în calea puhoaielor turanice „Zid de aramă nebiruit" cum scrie în Chronicul său Cantemir: „In calea sirepelor neamuri tătărăşti ca un zid de aramă au stat".

La adăpostul acestui zid de aramă, în mila păcii româneşti, în spaţiul fără fum şi sânge, au crescut, puternice, alte popoare.

(Continuare în pag. 4)

Filosofia imperialismului

La Berlin a vorbit filosoful din Kiel, profesorul Weinhandl despre latura filosofică a Germaniei naţional socialiste şi a democraţiilor occidentale

Redăm aci câteva din comentările sale politico-filosofice

Spiritul politic al Angliei şi Franţei a fost totdeauna în corelaţie cu spiritul filosofiei lor. Este adevărat că începuturile filosofiei engleze sunt adânc înfipte în sentimentul specific germano-rasist despre mărimea şi puterea realităţii. Acest sentiment german asupra realităţii naturii a făcut pe filosoful englez Occam, să înfrângă în puncte hotărîtoare, filosofia scolastică a Evului-mediu. Dar astfel de concepţii asupra filosofiei experienţei engleze izvorîte dintr'o construcţiune intelectualistă pură: a gândi în cele mai mici părticele, nelegate unele de altele, atomismul. Nu s'a dat atenţie faptului, că viaţa este ceva mai mult decât simpla compoziţie a părţilor ei. Hobbes ajunge la consecinţa filosofico-socială: ori lupta tuturor împotriva tuturor, ori înfrângerea acestei lupte prin dictatură. Acelaş proces al mecanizării începe şi în Franţa cu Descartes, care cu pretenţia sa de străvedere a lucrurilor, trebuia să desprindă lucrurile din coheziunea naturii, şi consecvent, ajungea la un nou dualism, al phiso-fizicului, despărţind sever raţiunea de materie şi natură.

Pe acest tărâm comun al mecanismului şi universalismului se închegă întreaga filosofie occidentală. In Franţa ea duce spre materialism şi pozitivism şi în Anglia spre utilitarism şi pragmatism.

Foarte clar a evoluat pe aceeaş bază şi latura filosofiei de stat a sistemelor occidentale. Atomismul în gândire duce la pluralism care, în orânduirea diferitelor părţi una lângă alta, fără nici-o legătură între ele, stabilea forma de existenţă „naturală". Cât de sigur şi uşor se poate motiva din această formă a imperialismului de stăpânire a lumii e evident. Franţa, din contră, desvoltă pe baza mecanico-atomistică un pronunţat individualism raţionalist, care consideră ori ce încercare de intervenţie în absoluta libertate a individului, ca o încălcare a ordinei natural-raţionale şi astfel încercarea de menţinere a tabloului dorit de ea, a ordinei europene.

Au fost condamnate definitiv formele de cugetare ale ţărilor occidentale de filosofia germană, care pe baza sentimentului german al realităţii naturii, a avut viziunea ţelurilor colectivităţii şi naţiunii. Fenomenul popular şi naţional, care nesocotesc orice cugetare atomistică, sunt văzute ca fenomene de bază ale vieţii şi ale realităţii. Şi astfel rezultă dela sine forţa de orânduire şi rangul forţelor populare şi rassei în varietatea realităţii.

——xoxoxoxo✶oxoxoxox——

Conferinţa d-lor profesori H. Heberberger, Thibaudet şi Leonardo Salemi la Iaşi

IAŞI, 4. — In sala universităţii a avut loc o mare manifestaţie româno-germană, în cadrul căreia a ţinut o conferinţă d. prof. H. Heberberger, dela Universitatea din Berlin.

Erau prezenţi d. prof. Dragomirescu, decanul facultăţii de drept; profesorul H. Plăcinţeanu, decanul facultăţii de ştiinţe; pr. prof. Valeriu Iordăchescu, decanul facultăţii de telogie; prof. univ. C. Fedeleş, Gh. Zane, Alex. Cisman, Gh. Alexe, Gh. Cuza, Octav Botez, Toma Bulat, I. Marinescu, Radu Vulpe, Vopelsang, şeful coloniei germane, von der Heidt şi Staber, din colonia germană; pastorul Maurerm, prof. Giuseppe Petronio, directorul Institutului de cultură italiană; B. Trion, directorul bibliotecii centrale; asist. univ. Ciurea, d-na prof. Speranţa Pascu, Ilarion, directorul şcolii de îndreptare, institutor Jemna, precum şi un public numeros.

Conferenţiarul a fost prezentat de d. prof. Gh. Pascu, decanul facultăţii de litere, după care a urmat conferinţa „Anglia şi Rusia înainte de războiul mondial".

DELA CENTRUL FRANCO-ROMÂN DELA IAŞI

La centrul Franco-Român din localitate, d. prof. Thibaudet a ţinut prima sa conferinţă despre: „Le Cid de Corneille et la Société française en XVIII-me siècle".

In prima parte, conferenţiarul a arătat motivele ce l-au determinat să aleagă pe Corneille şi „Le Cid", ca prim subiect.

In a doua parte, conferenţiarul a insistat asupra frumuseţilor piesei, citind câteva pasagii, ceeace a permis asistenţei să aprecieze pe lângă talentul autorului şi darul de lector al profesorului Thibaudet.

In partea a treia d. Thibaudet a explicat succesul lui Cid în secolul al XVII-lea.

D. Thibaudet a încheiat spunând că citirirea scriitorilor ca Corneille înalţă sufletul şi permite să acceptăm mai uşor grijile vieţii prezente şi să aşteptăm cu mai multă seninătate grijile viitorului.

CONFERINŢA D-LUI PROF. SALEMI

In ziua de 8 Decembrie a. c. ora 11 dimineaţa, d. prof. Leonardo Salemi, va ţine o importantă conferinţă la sediul Institutului de cultură italiană din localitate, având ca subiect: „Roma nel pensiero di Mussolini e di Codreanu".

D-sa a fost un timp îndelungat corespondent politic al mai multor ziare italiene. Este autorul a numeroase tratate politice, pentru care are o deosebită pasiune. Mai bine de zece ani a fost un gazetar de vază al ţării sale.

Trimis la noi pentru predarea limbei şi culturii italiene, d-sa se achită cu prisosinţă de această pasiune

Spre o arhitectură românească

Conştienţi de faptul de a nu ne afla doar într'un moment cultural, creator, ci într'un mare, hotărîtor moment istoric, căutăm de astă dată nu diferenţierea, ci permanenţa.

R. A. R.

Revenirea la sensurile autohtone ale artei noastre impune o descifrare mai atentă a modului de reprezentare spaţială a epocilor trecute, reprezentări obiectivate întotdeauna pe date axiomatice universale, formând cadrul rigid înscris realizărilor artistice, sâmburele rezistent al unor construcţii determinate numai de suflul colectivităţii şi structura sufletească a artistului.

Faptul simplu al practicării din vechime a celor 3 arte de acelaşi individ, practică întreruptă odată cu ivirea rococoului, arată lămurit întreita viziune plastică a oricărei realizări picturale, sculpturale şi arhitecturale.

Fără să fie o simplă reducţie picturală pe un plan sau transcriere coloristică în volum, ori joc abstract cu legile statice, opera de artă lămurită în jocul celor 3 posibilităţi spaţiale de exprimare nu prezintă niciodată deformări datorită meşteşugului. Ci, cuprinzătoarea exteriorizare plastică, ilustrează în fiecare realizare ansamblul viziunei plastice naţionale.

Cât de sculptural e gândită şi realizată arhitectura greacă, căreia Romanii i-au adus corectivul lor prozaic, câtă bogăţie picturală include sculptura antică, cât de aşezată în spaţiu e privită pictura veche, arată înţelegerea complexă a artei. Nu e vorba de o interpenetrare artistică, ci de o viziune complectă a oricărei reprezentări spaţiale, de o intuiţie precisă a calităţilor spaţiale ale materiei, de o amplă trăire a spaţiului fundat pe realităţi spirituale.

E voinţa de a utiliza materialul cu toate defectele lui, a-l supune complect spiritului, a-l transfigura făcând dintr'un simplu material un complex capabil să exprime singur totalitatea viziunii spaţiale cu accentele caracteristice duhului cultural specific fiecărei naţii.

Cu 1800 începe goana specializării în activitatea omenească, o uşurare menită să aducă repede roade practice în veacul ingineresc, dar şi o îngustare voită a perspectivelor omeneşti ale disciplinelor şi artelor, purtând acestea din urmă către actul inuman al sinuciderii raţionaliste săvârşit şi consumat de moderniştii dadaişti, cubişti, constructivişti, suprarealişti.

Se mergea cu necesitate la eşirea din substanţa pură a artelor, din suportul moral al expresiei artistice şi o trecere când într'un constructivism consumat înainte de a fi exprimat, când limitarea la virtuţile simple ale materiei, asupra cărei intervin slabe încercări normative cu titlul de organizator al substanţei însăşi.

Cu 1800, tradiţia ultimilor mari sculptori, pictori, arhitecţi, Michel Angelo, Greco, Leonardo da Vinci, Bruceleschi e definitiv pierdută.

Moartea lui Bernimi închide înţelegerea complectă a spaţiului şi lasă drum liber închistării progresive ale artelor.

Numai nebuneasca încercare modernută a putut desghioca cu preţul existenţei ei artele plastice şi lăsa posibilitatea întrezăririi unui veac nou de realizări definitive în care armonia spaţială să atingă iarăşi virtutea ei supremă, să dea artelor realitatea interioară necesară existenţelor controlabile.

Reintegrarea funcţiunilor sociale ale artei a putut face să se creadă două decenii că revoluţia socială subordonă estetica [illegible] forme şi simţiri noi, cu un singur imperativ, economicul cu prima mărturisire a mate[illegible]lui, participarea spiritulu[illegible] făcându-se ulterior şi supe[illegible].

Pentru moderniştii frumuseţea rezida în ordinea însăşi a materiei, în strălucirea ei interioară, în principiile ei structurale, stilul devenind economicul, estetica contemporană expresie a condiţiilor economice ale societăţii actuale sau cel mult un sistem de ordonanţe, de raporturi matematice, geometrism impus chiar picturii şi sculpturii. (Le corhisier Peset, U. A. M.).

Dar esenţial e actul recunoaşterii dreptului de cetatea artei, peste mărunta preocupare de a alia estetic un echipament practic la o atmosferă psichologică (V. A. M.).

Astăzi posibilităţile noastre ne mărginesc, deschizând orizonturi nelămurite, la o colaborare în viziune plastică generală, situare în virtuţile plastice ale volumului şi culorii premergătoare concepţiei arhitecturale, picturale şi sculpturale.

Setea juvenilă de meşteşug nu e un ideal de meserie înţeleasă pentru ea însăşi, ci replica imposibilităţii circumscrierii unui ideal artistic. O libertate deplină într'o totală indiferenţă la sfera culturală românească nu poate da o artă valabilă totuşi pentru început ne mulţumim cu fixarea sensurilor plastice şi nu a caracteristicilor culturale româneşti.

Ataşaţi nu la factura, ci la spiritualitatea istorică a neamului, exprimând'o şi făcând'o să re[illegible]dească în plenitudinea înfă[illegible]rilor spaţioase, dintru început vom privi toate închegările spaţiale sub specia coloristică sculpturală şi arhitecturală, pentru o definitivă întrupare a momentului, printr'o structurare a potenţelor lui organizatoare.

In faţa eternităţii materialului, spiritul se întregeşte spre a-l supune la o complectă expresiune a înţelegerii vieţii, înţelegere cosmică în care însăşi existenţa modului îşi găseşte sensurile, să facă vizibilă splendoarea spiritului ataşat materiei şi să închege într'o existenţă palpabilă sensurile culturale ale naţiei. Nu putem descrie determinantele stilului, dar le putem crea având voinţa de a fi noi inşine, legaţi de structura autentică românească, făcând sforţarea capabilă să ridice forme locale într'o atmosferă epocală, situând în spaţiu epoca, conturând toate feţele climatului spiritual.

Uniţi, căci nu se poate vorbi de un stil propriu unei arte, fără corespondenţe în celelalte, o cultură fiind o unitate vie, ne dăm seama de imperativele artei româneşti; sculptorii transpun culoarea în volum, dublând statica naturală cu o încredere în afară de ordinea acordată materialului: pe înobilarea materialului de către lumină, şi reflexele lui spirituale pe excesul static întărit de spirit, pe legătura organică de volum şi aşezare în lumină vor lucra arhitecţii.

O încadrare în ritmic naturală românească, geometric colorată a peisajului, coloratură şi desen sufletesc, transcriere directă a amplitudinei interioare este pictura noastră ţărănească. Conştiinţa irealităţii transcrierilor, sensul iconografic şi interpretarea strict iconografică a oricărei reprezentări.

Sensul iconografic presupune o înţelegere stabilită anterior a sensurilor desenului şi valorilor coloristice generale la care artistul ia parte în aşa fel încât opera lui nu mai este un miracol de exteriorizare a unei personalităţi ca în apus, ci construcţia aparţinând neamului, a cărei apariţie e naturală prin necesitatea ei, dând în acelaşi timp libertatea maximă artistului, deslegându-l de toate restricţiile materiale ale suportului plastic.

Corespondenţele stilistice între desen şi sculptură sunt întotdeauna clare, deci pe sensurile iconog[illegible]ice sculptorii vor căuta aceiaşi transcrire în volum.

Nu avem preocuparea unei treceri dintr'o cultură minimă la una majoră, ci creştem la maximum virtuţile româneşti actuale. Pictorul făcând transpunerea volumului în culoare şi sculptorul a culorii în volum, se află în cadrul aceleiaşi înţelegeri.

Arhitectura, sculptura şi pictura au comună o dublă înţelegere a volumului şi a culorii: limitarea la una, duce la hibrid.

Sensurile arhitectonice autentice, simplitatea volumelor, sinceritatea construcţiei, predominarea proporţiei asupra necesarului utilitar, izolarea construcţiilor într'un cadru propriu, existenţa pridvorului ca element de aceiaşi importanţă cu casa, iată marginile în cari ne propune să construim.

Monumentalul rezultat dintr'o înşirare de elemente verticale (firide, stâlpi) pe orizontală, contrast accentuat de simplitatea unică a volumului (problema orizontalei pentru orizontală sau a verticalei pentru verticală nu e pusă niciodată, arată o pasiune a echilibrului urmărită chiar şi în asimetrie.

Totuşi e încă necesară o preparare analitică a elementelor de arhitectură românească; cunoaşterea sensurilor arhitectonice ale Românilor, sintetizare a înţelesurilor diferite de construcţie pe provincii, o viziune complectă spaţială şi coloristică a construcţiei.

Să construim o conştiinţă clară a mediului nostru, o luare de contact nemijlocită cu noi înşine, intrare în actual fără prejudecata lucrului învăţat, situându-ne în realitatea culturală actuală.

Nu divergenţe, ci un echilibru al eforturilor individuale într'un efort de raţiune şi de ordin colectiv, peste examenul individual, de raportare a detaliilor la întreg pentru marea viziune sintetică.

Arhit. Constantin Jojea

AXA

Marea acțiune aeriană împotriva Angliei este condusă personal de Mareșalul Herman Goering

De pe zeci de aerodromuri, își iau în fiecare zi și noapte sborul spre Anglia, misiunile aviației Marelui Reich, ale căror bombardiere și aparate de atac în picaj — imbatabilele „Stukas" — presară cu fiecare drum, moarte și ruină în capitala Marei Britanii transformată într'un uriaș morman de moloz.

Pe orice vreme, cu o uimitoare disciplină și cu un neegalat curaj, escadrilele își îndeplinesc misiunile ce le sunt încredințate, distrugând principalele centre industriale ale Angliei, bazele navale și celelalte puncte strategice.

Acest uriaș câmp de operații aeriene cari se deosebesc fundamental de cele terestre, este condus personal de Mareșalul aerului german, Goering.

Peste tot prezent, calculând fiecare acțiune și realizând o perfectă unitate de comandă și cooperare între toate elementele uriașei forțe aeriene a Reichului, Mareșalul Goering — el însuși pilot încercat și erou al războiului — îndeplinește această mare misiune, cuo tactică uimitoare.

Succesul desăvârșit al operațiilor aeriene întreprinse de aviația germană, sunt cea mai bună dovadă a însușirilor acestui mare sburător și desăvârșit organizator.

Tinerele fete germane, participă activ la marele efort al națiunii. — Îmbrăcând voioase uniforma, ele îndeplinesc — acolo unde se simte nevoe — atribuțiile bărbaților plecați pe front, dând dovadă de multă energie. — După terminarea lucrului, în drum spre casă, veselia pe care le-o dă satisfacția datoriei împlinite, li se poate ușor citi pe față.

Primul general de culoare

...Armat americană, are de câteva săptămâni, un general negru. Primul pe umărul căruia președintele Roosevelt a pus aceste trese, se chiamă Benjamin Davis și-l vedeți în fotografia de mai sus.

Pe cerul inamic, aparatul german înaintează cu mare viteză. — Mitraliorul își verifică liniștit reperele. — E gata pentru luptă.

GIBRALTAR-

Și el este gata pentru Anglia!...

Strâmtorarea care joacă un rol strategic extrem de important în actualul război, este acum complect izolată de restul Continentului, printr'un fel de pod care a fost construit special, în acest scop.

Rând pe rând, după eforturi destul de grele, începând cu importante lucrări de fortificații și terminând cu evacuarea populației, Gibraltarul a trăit zile de intensă febră.

Acum, stâncile pleșuve și masive cari o înconjoară, au rămas singure. Viața a fost gonită undeva departe, iar acea pestriță coloratură locală ce-i dădea un aspect cu totul original a dispărut și ea.

Trăesc în Gibaltar numai cei rămași de pază.

Nici-o afluență, nici-o prea mare activitate nu se desfășoară.

Avioanele cari patrulează pe cerul sur și frământat coboară uneori jos, observatorii luând fotografii.

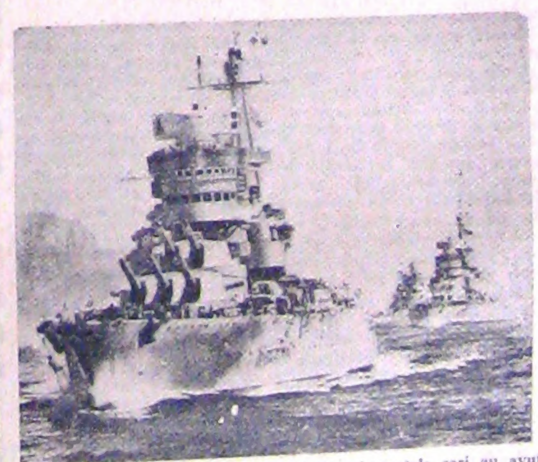
Bateriile camuflate, stau în așteptare.

In acest decor pe care nu-l întâlnești în prea multe zone de război, poți vedea mai bine ca oriunde, ce mare importanță capătă în luptele navale, o strâmtoare strategică.

Fiecare sburător, își are „mascota" lui. Cel din fotografia de mai sus, își are acest elegant și plăpând câine de salon, pe care l'a obișnuit cu viața la înălțime, cu asperitățile sborului și chiar cu disciplina militară...

Marea victorie obținută de flota italiană în Mediterană

Uriașul crucișetor „Cavour", unul din elementele cari au avut cuvânt hotăritor în marea bătălie navală de lângă capul Teluda, unde flota engleză a fost complect nimicită.

Spectacolele Capitalei

STUDIO (Piața Amzei): „Capul de răzui".
REGINA MARIA (Spl. Independenței): „Papa se însurueşte".
LUPTA ŞI LUMINA (Str. Uranus): „Soacra şi nora".
SARINDAR (Sărindar): „Fritz şi Frantz".
COMEDIA (Pasajul Comedia): „Tâlharii".
SAVOY (Calea Victoriei): „Târgul sărutatului".
TEATRUL ION VASILESCU (Pasaj. Comedia): „Suflet candriu de papugiu".

CINEMATOGRAFE

ARO (Bd. Tache Ionescu): „Inima unei Regine" cu Zarah Leander şi Jurnal.
CAPITOL (Bd. Elisabeta): „Manon Lescaut".
ROXY (Str. Lipscani): „Pygmalion" cu Leslie Howard şi Wendy Hiller.
REGAL (Bd. Elisabeta): „Condottierii" şi Jurnal U.F.A.
A. R. P. A. (Bd. Elisabeta): „Misiunea secretă" şi Jurnal.
SCALA (Bd Take Ionescu): „Umbra trecutului" cu Priscilla Lane. Jurnale de actualitate.
PALAS BOULEVARD (Bd. Elisabeta): „Cei patru cavaleri" şi „Vulpea argintie".
FEMINA (Bd. Elisabeta): „Destry" cu Marlene Dietrich.
FORUM (Bd. Elisabeta): „Vreau să-mi înşel bărbatul" şi „Balalaica".
SAVOY (Cal. Victoriei): „Dragostea mea te cheamă" şi „D-l şi d-na detectivi".
BIRUINȚA (Bd. Elisabeta): „Cocoşatul dela Notre Dame" şi „Ce ştii tu ce-i soacră-mea".
ELYSEE (Str. Doamnei): „Căpitanul Mollenard" şi Revista „Elysée Petrece".
FRANKLIN (Franklin): „Ultima noapte" şi „Oglinda vieții".
OMNIA (Str. Schitu Măgureanu): „Pantera neagră"; „Campania din Polonia" şi trupa Titi Mihăilescu.
DIANA (Grivitei): „Salvatorii Vestului" şi „Gibraltar" şi artişti.
BITOLIA (Bd. Elisabeta): „Vrăjitorul din Oz" şi „S'au cunoscut şi s'au iubit".
MARCONI (Grivitei): „Stânca de mărgean" şi „Nevestele şirete" şi trupa M. Nedelanu şi M. Bejan.
VOLTA-BUZEŞTI (Buzeşti): „La răscruce de vânturi" şi „Strigoii plintisiți" şi Jurnal de războiu german şi italian.
LIA (Grivitei): „Sora de noapte" şi „Procesul Mariei Lafarge".
MARNA (Grivitei): „Vorbeşte-mi de dragoste". „Cei patru cavaleri" şi trupa Titi Mihăilescu.
ALCAZAR (Rahovei): „Pygmalion"; Jurnal şi trei completări.
AIDA (Rahovei): „Fetițele au crescut" şi „Călăreții destinului".
IZBANDA (Văcăreşti): „Dincolo de ziduri" şi „Femeia care primeşte palme".
Nordului"; „Bulu" şi ansamblul de reviste Georgescu-Iaşi.
CARMEN (Dudeşti): „Femei" şi „Sirley salvează America".
DICHIU (Str. Romană): „Plăcerea nebunilor" şi „Maria Walwska".
BARCELONA (Str. Măgurele): „Vin ploile" şi „Revista RAevistelor".
DACIA (Şos. Ştefan cel Mare): „Sacrificiul unei femei" şi „Invitația la dans".
ILEANA (Str. Avrig): „Casa de corecție" şi „Secretul".
FLORIDA (Bd. Ferdinand): „Ingeri cu fețe murdare" şi „Allo Jannine".

RADIO

Vineri 6 Decembrie 1940

RADIO-EXPERIMENTAL
32,4 m. 9259 kHz. 2 kw.
RADIO-ROMANIA
1875 m. 160 kHz. 150 kw.
RADIO-BUCUREŞTI
364,5 m. 823 kHz. 12 kw.

8.00: Ora dimineții.
13.15: Ora; Cota apelor Dunării şi a barei Sulina; Informații artistice şi sportive.
13.30: Orchestra Radio dir. de Const. Bobescu: Chal. Romano-uvertură de KeKtelbey; Dansul orelor din „Gioconda" de Ponchielli.
13.50: Serviciul de ştiri germane.
14.00: Muzică pentru copii (discuri): Melodii din filmul „Albă ca zăpada" de Churchill; Potpuriu de cântece copilăreşti; Privighetoarea-polcă de Recktenwald.
14.10: Radio-jurnal (II).
14.30: Muzică populară românească. Taraful Ion Carabiță: Paharul-romanță; Bună dimineața lină fântână de Ion Carabiță; Cimpoiul-horă; Sârba de la Craiova; Dacă'n douăzeci de toamne; La puțu cu cinci isvoare; Hora lui Carabiță; Brâul oltenesc; Ciocârlia.
15.00: Radio-jurnal (III); Jurnal cultural.
18.30: Ora; Orchestra frații Stănescu: voce: Ion Lulcan: Arii naționale; Doi ochi de Ventura şi Geambaralele; Al să uiți până mâine-Tango de Liliana Delescu (voce); Murgulet călutul meu şi Nae Niculae; Potpuriu național aranjat de Nicu Stănescu; De tine sunt departe şi Te iubesc de Aurel Dumitrescu (voce); Jocuri ardeleneşti cu strigări; Dragostea o fi frumoasă de Ionel Stănescu (voce); S'a dus romanță-tango de Dendrino (voce); Hora şi Brâul de Nicu Stănescu.
19.30: Muzică de balet (discuri): „Toamna" din baletul „Anotimpurile" de Glazunow (Orch. Alexandru Glazunow).
19.45: Serviciul de ştiri germane.
20.00: Radio-jurnal (IV).
20.20: Duete de operă: George Niculescu-Basu şi Serban Tassian: Duet din „Nevestele vesele din Windsor" de Nicolai; Duet din „Căsătoria secretă" de Cimarosa; Duet din „Don Pasquale" de Donizetti.
20.45: „De dincolo de mormânt": Lectură.
21.05: Teatru: „O zi onomastică" piesă de Ion Manu.
22.00: Radio-jurnal (V); Sport.
22.25: Muzică de dans (discuri): Potpuriu de foxtroturi; Nu mă uita, vals de De Curtis şi Vals de Richartz; Rumba de Gomez; Poezie, tango de Rixner şi Gelozie, tango de Gade; Cântece de dans de Powell şi de Lally.
22.50: Jurnal pentru străinătate în limbile: germană şi italiană.
23.10: Continuarea muzicii de dans (discuri): Vals lent de Winkler; In Mai, carioca de Jary şi Paso doble de Buder.
23.20: Jurnal pentru străinătate în limba franceză.

Distribuirea îmbrăcămintei pentru refugiați

Subsecretariatul de Stat al colonizării şi populației evacuate aduce la cunoştința refugiaților aflați în provincie că ajutoarele de îmbrăcăminte se vor distribui numai prin comisiile de plasare şi ajutor, de pe lângă prefecturi, cari lucrează în acord cu „Ajutorul Legionar" şi „Crucea Roşie" din localitate.

Refugiații îndreptățiți la astfel de ajutoare să se adreseze direct prefecturilor de județe şi să nu-şi mai părăsească locurile ce li s'au stabilit în provincie, spre a veni cu cereri la autoritățile din Capitală.

Sinuciderea unui tânăr decepționat în amor

Tânărul Rusu C. Aurel în vârstă de 30 de ani, domiciliat în Bucureşti, pe Strada Epicol la Nr. 32, pentru care viața devenise fără niciun rost, şi-a pus capăt zilelor cu un foc de armă, în locuința prietenului său Toma Ion din Strada Popa Ştefan Nr. 53.

Gestul disperat, la care a recurs în ultimă instanță, se datoreşte unei iubiri neîmpărtăşite, aşa după cum relese dintr'o scrisoare găsită asupra lui.

Cadavrul sinucigaşului a fost transportat la Institutul Medico-Legal spre a i se face autopsia.

Națiunea martiră

(Continuare din pag. II)

Gâlna, neadevărată însă, dar care Poporul românesc a mărturisit pentru ele.

Unele şi-au constituit oraşe mândre, state bogate în aur şi au dat lumii opere cari au expresia fericită a celor cari le-au făurit. Chiar hoardele venite din inima Asiei şi poposite la adăpostul nostru, bucurându-se de pace, s'au putut cultiva. Din elementele anticei noastre culturi, ei şi-au durat un simulacru de cultură... ceeace le-a permis mai târziu să-şi râdă de noi.

In funcția pe care şi-au asumat-o domnii români, scuturi ale Creştinătății, Mircea, Ştefan, Ioan Corvinul, străbate patetismul acestei chemări, vocația mărturisirii.

„Auzind şi văzând noi aceasta — scrie Ştefan Cel Mare după victoria dela Podul-Inalt, — am luat sabia în mână şi cu ajutorul Domnului Dumnezeului nostru atotputernic am mers asupra vrăjmaşilor Creştinătății, i-am biruit şi i-am călcat în picioare, şi pe toți i-am trecut sub ascuțişul sabiei noastre, pentru care lucru, lăudat să fie Domnul Dumnezeul nostru".

Acesta încă ar putea fi cuvântul unui cavaler, al unui oştean apărător al Crucii, — şi numai atât — dacă nu s'ar împlini cu acest cuvânt al lui Ştefan, după înfrângerea dela Valea Albă:

„Eu şi curtea mea am făcut ce am putut şi s'a întâmplat ce v'am spus. Ceeace cred că a fost voia lui Dumnezeu ca să mă pedepsească pentru păcatele mele. Şi lăudat să fie numele Lui".

In acest cuvânt e mărturisirea. In acceptarea în slavă a martiriului, în această magnifică îngenunchiere în sânge.

Pe urmele ei se aşează — dar nu numai luptătoare ci împlinită în nimbul martiriilor thracice pentru Hristos — mărturisirea Legiunii.

DAN BOTTA

Sportul românesc

O lovitură în plin...

„Echilibrul"... iata principala caracteristica a ultimei etape normale a campionatului național

Cele mai interesante matchuri se dispută la Bucureşti, pe splaiu

Ultima etapă completă a campionatului național este mai mult sau mai puțin anonimă.

Pentrucă problema leaderului este definitiv rezolvată, ea nu mai poate avea importanță decât pentru unele retuşeri în zona de retrogradare.

In provincie, matchurile sunt echilibrate şi acest echilibru este cea mai interesantă caracteristică a „părții provinciale".

LA PLOEŞTI e un match cheie pentru ambele echipe.

Pentru F. C. Ploeşti este o ocazie minunată de a rămâne în plutonul celor cu speranțe iar pentru Sportul Studențesc un match, care i-ar putea reface moralul şi situația în clasament.

LA REŞIȚA se întâlnesc două echipe de valoare egală: UDR şi F. C. Craiova. Avantajul terenului este însă un factor prea rezistent pentru ca matchul să aibe alt favorit afară de U. D. R.

LA ARAD, Gloria şi Ripensia reiau o tradiție excepțional de interesantă. Aceea a unor matchuri k. o. care au format acum câțiva ani unul din cele mai interesante aspecte ale campionatului național.

LA BRAILA, luptă doi rivali „dunăreni". F. C. Brăila caută să smulgă cele două puncte „absolut necesare" Gloriei din Galați.

Victoria este mai ales obligatorie pentru brăileni căci altfel rămân condamnați în mod definitiv la retrogradare.

La Bucureşti program cuplat pe Splaiu: Venus-Mica, Rapid-„M"

Cele mai interesante matchuri ale etapei se dispută, desigur, la Bucureşti, în programul cuplat de pe arena din Splaiu-Rapid şi Venus — cei doi concurenți pentru titlul de „urmăritor al Unirii Tricolor" — întâlnesc pe Universitatea şi Mica.

FUSOI (Mica)

„U" a mai jucat în capitală dar în condiții cu totul defavorabile: în ziua care a urmat cutremurului.

Pentrucă matchurile s'au jucat cu porțile închise, echipa studențească n'a putut fi văzută de spectatorii bucureşteni, cari o aşteaptă cu atâta nerăbdare.

Apariția lui „U" este cu atât mai interesantă cu cât pentru prima dată dela începutul acestui campionat, poate alinia formația completă.

Dacă Mica vine pentru a treia oară în capitală, nu înseamnă desigur că matchul vedetă al programului cuplat: Mica-Venus este mai puțin interesant.

Echipa din Brad vine cu o înaintare nouă. Este de ajuns pentru a marca interesul matchului.

SIPOS vrea să plece în Portugalia — El a scris internaționalilor sârbi Petrak şi Kodrnia care joacă la Lisabona

Plecările sunt la modă.

De data aceasta nu este însă vorba de una din banalele evadări în teritoriul cedat.

Protagonistul nu e un obscur jucător minoritar iar ținta lui e ceva mai mare decât C. A. O. sau C. S. Baia Mare.

Protagonistul e Sipos.

S'a scris de mai multe ori că pleacă. In America de Sud, la Budapesta sau — ca un al doilea fiu rătăcitor — înapoi la Zagreb.

De fiecare dată, Sipos, a desmințit categoric. „Nu plec pentrucă n'am niciun motiv să plec. Mă simt foarte bine la Rapid".

Şi trebuia să fie crezut.

E problematic ca Sipos să găsească altundeva în Europa, condițiile de la Bucureşti.

Şi totuşi. Toate semnele conduc spre aceeaşi tristă concluzie. Profesionismul îşi trăeşte ultimele momente.

Un adevărat amurg al vedetelor.

Cu instinctul lui sigur de perfect specimen al jucătorului profesionist şi internațional, Sipos a ghicit situația. Prudența îi impune să se îngrijească de un refugiu.

Budapesta nu-l atrage iar Zagreb i-ar da impresia unei pensionări şi Sipos nu vrea să părăsească încă, scena europeană.

Pentru a evita ieşirea la pensie îşi ia toate precauțiunile.

Printre acestea: un angajament în Portugalia.

Pentruce în Portuglaia? Explicația nu trebue căutată nici în gustul distanțelor nici în sentimentul aventurii. E mult mai simplă şi mai puțin sentimentală.

Sipos are relații în Portugalia. Pentrucă la Lisabona mai joacă doi sârbi: Petrak şi Kodrnia.

Sipos le-a scris şi aşteaptă răspunsul.

Nu e grăbit. Are tot timpul să aştepte. Căci până în Iunie 1941 e legat de Rapid. Şi până atunci mai e aproape o jumătate de an.

Sportul universitar

Echipa de football a Facultății de Drept, a întâlnit într'un match amical reprezentativa Facultății de Medicină.

Nu vom comenta aci, nici rezultatul şi nici calitatea jocului. Aceasta este datoria cronicarilor de specialitate, pe care şi-au îndeplinit-o la timp.

Suntem bucuroşi, că, în sfârşit, după câțiva ani de întrerupere, activitatea sportivă studențească a fost reluată cu dorința neînfrânată de a fi dusă la aceiaşi strălucire din trecut.

Ne amintim cu plăcere de frumoasele întreceri universitare de altă dată. Acele lupte înverşunate, dar cari se disputau totuşi în cadrul strict al ideii de sport şi camaraderie.

Amator convins, studentul făcea sport pentru sport; singura lui răsplată era victoria culeasă pe teren.

Vechiul regim care a patronat atâtea nedreptăți, a reuşit să sugrume şi mişcarea sportivă studențească, interzicând orice manifestare de acest gen.

Goniți de pe arenele de sport, studenții au continuat să activeze, răzlețiți, prin diferitele grupări.

Acum, însă, studenții se pot grupa din nou; pot face sport nestingheriți ca şi mai înainte de prigoană.

Vom avea prilejul să asistăm la reeditarea spectacolelor de altă dată, în care singura grije era păstrarea unei comportări sportive, — şi unicul țel, — câştigarea victoriei pe merit.

P. Manolescu

Şerbănescu în cadrul galei dela A.C.T.

Astă seară, începând de la ora 21, în sala ACT. se va desfăşura — în organizarea grupării ACT, — o interesantă reuniune amatoare în programul căreia figurează cele mai bune elemente.

Ceeace constitue un punct de atracție este reapariția pe ring a lui Vasile Şerbănescu, acelaş care — după unii — urma să abandoneze boxul.

Şerbănescu va susține astă seară un match de antrenament în compania excelentului amator Ludovic Sângheorghe.

Iată — după motocicletă — şi o bicicletă cu „ataş"

DIN TOATE CATE CEVA...

● **Printr'o scrisoare primită eri la Directoratul de football, federația germană a comunicat data la care echipa Germaniei va juca la Bucureşti: 20 Aprilie 1941, adică în prima zi de Paşti.**

● *Duminică se vor cunoaşte datele campionatelor naționale de patinaj.*

● **Directoratul de Basket a acceptat propunerea forului italian, astfel că matchul Italia—România se va disputa între 24 şi 29 Ianuarie 1941, în Italia, cu revanşa în Maiu la Bucureşti.**

● *D-na I. Moldoveanu şi Fieraru-Eisenbeiser vor reprezenta România la concursurile de patinaj artistic din Germania.*

● *Panenka, Suck şi Jerecinsky — cunoscuții hockeyşti cernăuțeni — au plecat în Germania, iar atleții A. Covaci şi Solossy au fugit în Ungaria.*

● Săptămâna viitoare, la patinoarul Oteteleşanu se poate intra cu preț redus în zilele: Luni 9, Miercuri 11 şi Vineri 13 Decembrie.

● *H. C. Juventus a făcut aseară primul antrenament.*

● *Metropola va prezenta în campionatul de hokey o echipă-surpriză: o apărare bucureşteană, o linie de atac cernăuțeană şi alta de schimb poloneză.*

● **Dresdner S. C., câştigătoarea Cupei Tschammer und Osten, a răspuns Rapidului că este dispus să joace de Paşti la Bucureşti.**

Lucian Popescu şi Ernst Weiss vor boxa la Belgrad pentru titlul Europei?..

Este un lucru, care nu poate fi contestat. In unul din cele mai interesante matchuri de box, care pot fi organizate acum în Europa, unul din protagonişti ar fi un român.

Iar matchul ar fi Lucian Popescu—Ernest Weiss.

Vienezul este învingătorul lui Toma Aurel, iar românul, unul din cei mai spectaculari boxeuri continentali. Matchul lor ar fi interesant nu numai la Bucureşti şi lucrul acesta a fost recunoscut de câțiva organizatori întreprinzători din Balcani.

IDEEA DE A ORGANIZA MATCHUL ACESTA INTR'O CAPITALĂ BALCANICĂ, A AVUT-O UN PROMATOR ATENIAN. PROECTUL LUI, PE CARE L-A RATAT ISBUCNIREA RĂZBOIULUI ITALO-ELEN, A FOST RELUAT DE UN PROMATOR BELGRĂDEAN.

ACELAŞ ORGANIZATOR, CARE A FĂCUT CELE DOUĂ GALE ROMÂNO-JUGOSLAVE, VREA SĂ ORGANIZEZE ŞI MATCHUL LUCIAN POPESCU—ERNEST WEISS SUCCESUL FIIND ASIGURAT DE FAPTUL CĂ LUCIAN POPESCU A LĂSAT LA BELGRAD O IMPRESIE FORMIDABILĂ.

Organizatorul belgrădean n'a renunțat la proectul lui. Deocamdată nu-l poate realiza însă din cauza afrigului.

Intr'adevăr, singura sală din Belgrad, în care încap 3.000 de spectatori, nu poate fi încălzită şi din această cauză nu poate fi utilizată în timpul iernii.

Un lucru, care trebue reținut, este acela că promotorul sârb nu a renunțat la ideea aceasta şi că în vara viitoare, când va fi gata noul amfiteatru al expoziției matchul Lucian Popescu—Ernest Weiss pentru titlul Europei, rae toate şansele să se dispute la Belgrad.

Amatorii bucureşteni vor boxa între 14 şi 21 Decembr. la Zemun Borovo şi Belgrad

In cursul zilei de eri a sosit în Capitală un cunoscut gazetar jugoslav d. N. Androvici, pentru a perfecta un turneu al unei echipe bucureştene de box-amator.

Jugoslavii au invitat echipa bucureşteană pentru trei matchuri:

La 14 Decembrie, la Zemun.
La 17 Decembrie, la Borovo.
La 21 Decembrie, la Belgrad.

Oferta a fost acceptată, iar organizatorul belgrădean a răspuns telefonic că angajamentul este perfectat.

MISCAREA LEGIONARA

Ridicarea unei troițe în amintirea camarazilor morți în accidentul de mașină din 7 Noembrie

Pe locul accidentului în care au căzut camarazii Necrelescu și Aron Valeriu.

Eri Miercuri 4 Decembrie, din inițiativa cuibului „Ion Caratănase", subsecția 7 și 12 din secția motorizată a C. M. L., s'a sfințit și s'a așezat piedestalul unei troițe, ridicată la km. 105, în apropiere de comuna Săbăteni, unde s'a întâmplat accidentul care a costat viața camarazilor Eugen Necrelescu și Aron Valeriu.

După cum se știe accidentul s'a întâmplat în ziua de 7 Noembrie, în timp ce automobilul se îndrepta spre Iași.

Sf. Sa Preotul Ion Tănăsescu a oficiat slujba sfeștaniei, de față fiind camarazii lor din secția motorizată a C. M. L., legionarii din Săbăteni și Mizil.

In ziua de Duminică 8 Decembrie cor. va avea loc așezarea sfintei troițe când se va face și o slujbă pentru odihna sufletelor celor dispăruți.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Daruri pentru ostași de Sf. Sărbători

Apelul d-nelor Maria General Antonescu și Elvira Horia Sima

Doamnele Maria General Antonescu și Elvira Horia Sima au lansat următorul apel:

ROMÂNCE,

In desnădejde, în durere, în jertfă se arată femeia lângă om și lângă Națiune.

Mama, soția și sora atunci trebue să fie prezente.

Destinul nostru este să ne împărțim bucuria, dar să ne adunăm suferința.

Este comoara noastră.

Și niciodată femeea nu trebue să uite de a dărui alinare, de a mângâia rănile, de a zămisli bucuria altora.

Este datoria noastră.

Creștine, nu trebue să pierdem nici un prilej de a săvirși binele, de a însufleți ca binele să fie făcut.

Se apropie Crăciunul, sărbătoarea Domnului.

Crăciunul acesta este întunecat și trist. Să încercăm să aducem un fir de lumină și o faptă de bucurie.

Soldații noștri ostașii, își fac Crăciunul departe de vetrele lor, departe de mame, de soții și de surori.

Să le umplem singurătatea cu grija noastră.

Facem, deci, un apel cald la toate româncele — și prin românce la toți, mari și mici, tineri și bătrâni — ca să ne ajute să pregătim și să aducem daruri tuturor ostașilor.

Fiecare româncă să lucreze și să trimeată un pachet pentru soldați.

Așteptăm sprijinul vostru, Suntem sigure că va veni.

Vă mulțumim din inimă pentru fapta voastră.

Maria General Antonescu
Elvira Horia Sima"

★

Pachetele se pot trimite pe adresa: Președinția Consiliului de Miniștri — Daruri pentru soldați.

Pachetele pot cuprinde orice daruri. De preferință: tricouri de lână, mănuși, mânicuțe, ciorapi de lână, căciuli de lână, batiste, săpun, pachete de ciocolată, pachete de tutun, pieptene, mașină de ras, cremă de ghete.

Pachetul va avea o listă de cuprinsul lui.

Trimițătoarele vor arăta numele și adresa pe o carte poștală pentru a primi mulțumiri chiar dela ostașii cărora li s'a înmânat darul.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Societatea corală „Cântul nostru" a trecut sub conducerea unei echipe legionare

Societatea corală „Cântul Nostru", persoană morală și juridică prin Sentința Trib. Ilfov Nr. 107 din 21 Noembrie 1929, în urma adunărei generale ordinare și extraordinare din 26 Octombrie 1940 a trecut sub conducerea unei echipe legionare, formată din membrii activi și fondatori cu deosebită activitate și constituită după cum urmează:

Șeful Soc. corale Cântul Nostru și al echipei de conducere: d. Hașeganu E.

Instructor legionar pentru Societate: Constantinescu I.

Diriginte muzical: Niculescu Gh. maestru de muzică.

Secretar General: Inginer Vintilescu N.

Casier Contabil: Șerbănescu Th.

Bibliotecar: Stoenescu Gh.

Cu această ocazione, toți legionarii cei în pregătire și simpatizanții cari au făcut sau fac parte din Societate, sunt invitați a-și trimite neîntârziat adresele la Sediul „Cântul Nostru" în str. General Magheru nr. 39, București II, în vederea apropiatei convocări.

Spiritualitatea legionară și Istoria Europei

Tot ceeace se petrece la un moment dat, ca expresie firească a unei epoci, poartă cu necesitate o pecetie proprie. Evenimentele cu adevărat contemporane au acelaș „aer de familie", prezintă trăsături comune, ce fără a nimici specificul acestor manifestări, arată totuși ochiului atent al cercetătorului unitatea de stil, ambianța proprie timpului considerat.

Tinerele revoluții naționale ale noii Europe ne înfățișează un număr de caractere comune care îndreptățesc pe oricine — oricât de puțin avertizat ar fi — să spună că în anii aceștia de intensă trăire, experiențele sociale și politice ale continentului, fără a avea o legătură directă, converg toate în acelaș spirit spre aceleași forme de viață și de înțelegere a lumii.

Rasism, organicism, trăire în natură ,trăire eroică ,iată numai câteva din caracterele comune ale recentei noastre istorii.

Fără îndoială, a isbuti să vezi în dosul variației deveniri istorice o forță, un stil unitar, structurând în linii mari identic sbuciumata fenomenalitate a unei epoci, aceasta constitue evident o rafinare a observației precum și a înțelegeri vieții.

Dar, dacă sesizarea acestui efort comun al diverselor unități politice spre împlinirea unui stil propriu timpului de față constitue un incontestabil câștig al epocii noastre, nu de mai mică însemnătate este, mai ales pentru noi, să ne lămurim tocmai notele specifice ale revoluției noastre legionare.

Deosebiri există și între fascism și național-socialism, dar ele nu sunt esențiale ci numai graduale, având loc în acelaș plan existențial. Intr'adevăr, în timp ce pentru fascism elementul primar e acela al organității etatice, pentru național-socialism originar e elementul rasial — sângele — și pământul în măsura în care acesta fuzionează cu primul într'o unitate mistică de trăire organică. De aici decurge și cunoscuta deosebire între cele două sisteme politice: primul plecând dela stat, celălalt construind totul dela popor, conceput ca o comunitate de sânge. De aici mai decurg și multe alte deosebiri care dau astfel acestor două mari răsturnări istorice specificul și autenticitatea lor.

Dar, diferențele acestea se petrec toate pe acelaș plan, pe planul realității concrete, pozitive. Ele au loc în istorie, sunt variații istorice.

Oricât de adâncă și grea de sens ar fi această trăire în istorie a ethosului național-socialist și a celui fascist, ce mai înseamnă ca atunci când prin revoluția legionară apare un plan nou de existență, o mutație ontologică a omului contemporan, un om într'adevăr nou.

Firește, revoluția legionară apare în istorie, este așa dar istorică. Prin aceasta ea nu face însă decât să se supună fatalității istorice, pecetluită fiind în acest aspect prin caracterele comune ale tinerelor răsturnări de Ev. Că și în acest aspect pur istoric, social și politic Legiunea manifestă trăsături originale, lucrul e îndeobște destul de cunoscut.

Dar, ceeace nu se prea știe în genere ,este că notele proprii fenomenului legionar, chiar pe latura sa pământească, politică, stând așa dar sub semnul timpului, se explică tocmai prin declanșarea unei alte revoluții, profund spirituale, de mulți ignorată, și care constitue însăși esența și rostul pentru care apare cealaltă revoluție mai ușor vizibilă, aceea politică și socială.

E natural ca ceeace ne isbește simțurile să fie mai curând observat. De aceea și în cazul de față, lumea nu a sesizat la început decât latura exterioară a problemei, care, de ce să o ascundem, prin faptul unei biruinți târzii e greu hipotecată de realizările și organizările germane și italiene.

Dacă ne-am opri la acest aspect pur formal al revoluției legionare, sau chiar la partea ei pur istorică, nu am găsi decât elemente de diferențiere graduală cum mai există încă atâtea între mișcările vremii de față.

Dar ceeace constitue suprema noastră mândrie — mândrie în sens creștin și nu trufie — este conștiința adâncă a tuturora că prin Legiune se deschide nu numai o cale istorică unui neam, ci se deschide calea specifică a omului: calea împărătească a mântuirii. La planul istoricității în care se mulțumesc să se miște celelalte revoluții totalitare, Legiunea aduce planul spiritualității, al trăirii în duhul celor veșnice, legând astfel existența pământească a omului cu rosturile divine.

Această viziune specifică Legiunii și adânc creștină în esența sa, deosebește revoluția legionară de celelalte până la o completă singularizare a sa. Ea se găsește pe acelaș plan existențial cu mișcările totalitare, fiind ea însăși una dintre ele. Dar prin acest moment istoric se împlinește cealaltă ruptură, în duh creștin, supra-istoric, prin care se pregătește și celorlalte popoare calea mântuirii deschisă de neamul nostru legionar cu sacrificii proprii pentru izbăvirea omenirii întregi. De aici, și vocația eternă și universală a României legionare. Căci creștinismul e universal în esența sa. Mântuitorul jertfindu-se a mântuit pe toți oamenii. Neamul legionar va arăta în duh creștin și celorlalte popoare calea cea de slavă a învierii.

Spune într'adevăr Căpitanul:

„Drepturile omului nu sunt mărginite numai de drepturile altui om, ci și de alte drepturi. Pentrucă, există trei entități distincte:

1. Individul
2. Colectivitatea națională actuală, adică totalitatea indivizilor din aceeași nație, trăind într'un stat la un moment dat.
3. Națiunea ,acea entitate istorică trăind peste veacuri, cu rădăcinile înfipte în negura vremii și cu un viitor infinit".

„Drepturile omului" nu mai sunt nemărginite ,ele sunt mărginite de drepturile colectivității naționale, iar drepturile acesteia sunt mărginite de drepturile națiunii".

Prin gândurile acestea. Căpitanul exprima în vizionar adâncile legi ale comunității prezente: subordonarea individului, fără a-l nimici, colectivului, încadrarea juridicului în politic.

Dar momentul crucial al Legiunii îl realizează Căpitanul, atunci când Se întreabă:

„Țelul final al neamului?

Țelul final nu este viața. Ci Invierea. Invierea neamurilor în numele Mântuitorului Iisus Hristos. Creația, cultura, nu-s decât un mijloc nu un scop, cum s'a crezut, pentru a obține această înviere.

Va veni o vreme, când toate neamurile pământului vor învia, cu toți morții și cu toți regii și împărații lor. Având fiecare neam locul său înaintea tronului lui Dumnezeu. Acest moment final, „învierea din morți", este țelul cel mai înalt și mai sublim către care se poate înălța un neam".

Fixând ca țel al neamului nu viața, ci învierea, Legiunea face astfel din lumea politică, a istoriei, un salt pe tărâmul celălalt al spiritului, al duhului creștin.

Ea face ca neamul legionar să premeargă celorlalte popoare arătându-le calea împărătească a mântuirii, ca una ce sălășluește în ființa fiecărui om. Căci omul e doar cetățeanul a două imperii, a două lumi: aceleia vizibile, istorice, și a celei de dincolo, a spiritului ,a trăirii divine. Destinul veșnicei transcenderi a planului animalic e înscris în însăși structura omului. O veșnică tensiune, o arzătoare și neîncetată tendință de evadare din cătușele existenței pământeșt spre alte planuri, acesta e omul.

Planul acesta lumesc nu e un scop în sine, ci doar o trecere, o mare trecere spre rosturi eterne.

Istoria apare astfel ca o aspră pregătire pentru lumea spiritului, ca un drum greu dar necesar spre mântuirea sufletelor noastre. Iar viața neamurilor, împreună cu toată ordinea socială și organizațiile politice și juridice apar ca simple mijloace ursite marei pregătiri.

Cultura în întregul ei nu se mai înfățișează ca un scop în sine, semnificația sa adâncă fiind aceea de umilă încercare de descifrare în termeni pământești a marilor rosturi ce suntem chemați a împlini.

Că creațiile culturale, ca și marile opere politice nu sunt hărăzite cu orice preț conservării umane în lumea aceasta, ne-o arată între altele și destinul marilor creatori ce-și realizează operele cu prețul securității sau chiar al vieții lor.

Politica. Dreptul, apar astfel ca instrumente ale unor țeluri ce depășesc conservarea societății, putând duce chiar la sfărâmarea echilibrului sau chiar a comunității însăși. Căci nu viața aceasta e țelul. Ci Invierea.

Pe linia aceasta a spiritului, Mișcarea legionară e unică. E înainte mergătoarea tuturor. A tuturor neamurilor.

Destinul acesta îl putem realiza azi pentru prima oară prin istorie. Momentul istoric îl considerăm de aceea absolut necesar. Și tot deaceea cerem în numele prezentului drepturile noastre. Le cerem nu atât pentru noi, pentru neam, cât pentru a pregăti calea de mântuire a tuturora. Când neamurile pământului vor învia cu toți regii și împărații lor. Ca să dea socoteală.

Infiptă adânc în istorie, înălțându-se smerită dar dârză în spiritul creștin de peste vremi, Legiunea crește așa cum a văzut-o, așa cum a voit-o Căpitanul:

„Cu un capăt înfipt în pământul țării și cu celălalt în cer, Arhanghelul Mihail și Pământul Strămoșesc".

Mircea I. Goruneanu

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Activitatea Ajutorului Legionar din Iași

S'au adunat 2.026.108 lei

IAȘI, 5 — Secția „Ajutorul Legionar"-Iași, de sub conducerea d-lui dr. Gr. Osipov-Sinești, a întocmit o interesantă dare de seamă asupra activității desfășurată de această instituțiune dela înființare, adică din ziua de 10 Octombrie 1940 și până astăzi.

In acest timp instituția „Ajutorul Legionar" a încasat din donații suma de 1.557.367 lei. Apoi 462.420 lei dela cinematograf, insigne și programe, iar 6321 lei s'au încasat dela o manifestație sportivă, care a avut loc la parcul sportiv.

In total, dela înființare și până astăzi, „Ajutorul Legionar" a încasat suma de 2.026.108 lei.

Din această sumă s'au făcut plăți în valoare de lei 1.309.402, și anume: 200.131 lei ajutor acordat în bani; 1.012.044 lei în alimente pentru depozite, bocanci, rochițe, etc.; 165.543 lei cheltueli de cinematograf; 42.029 lei cheltueli generale; 29.689 lei s'au cheltuit pentru diferite imprimate, registre și afișe; 7.150 lei pentru diferite reparații; lei 23.319 pentru mărci pentru cinema; lei 3342 pentru telefon; lei 23.120 pentru mobilier; lei 2850 pentru veselă și lei 7335 reprezintă chiria pentru localul de cantină.

In vederea aprovizionării cu diferite articole de primă necesitate, fasole, cartofi, ceapă, etc., serviciul economatului a activat intens pentru ca astfel să se asigure întreținerea cantinelor în timpul iernei.

ALIMENTE IN DEPOZIT

Din verificările făcute se constată că în depozit se găsesc următoarele cantități de alimente: 95.717 kg. de cartofi, 20.191 kg. de fasole, 6.20? kg. de ceapă, 16.095 kg de morcovi; 2844 kg. de pătrunjel; 3400 bucăți de țelină; 10.500 kg. de sfeclă; 2500 bucăți de varză și 1000 kg. de făină de grâu.

Serviciul social s'a ocupat cu ancheta la domiciliu a nevoiașilor din oraș, în care scop s'a împărțit periferia în 33 sectoare. Prin acest serviciu s'au putut stabili o statistică cât mai exactă a nevoiașilor refugiaților și sinistraților cari urmează a fi ajutați.

SUNT AJUTAȚI 12.043 NEVOIAȘI

Concomitent cu desfășurarea acestei anchete, „Ajutorul Legionar" mai are de ajutat 12.043 nevoiași, în modul următor: 1683 de persoane cu încălțăminte, 548 cu lenjerie, 1917 cu îmbrăcăminte, 355 cu obiecte casnice, 450 cu rechizite școlare, 7570 familii cu lemne, 1846 cu alimente, iar cu asistență: 805 copii sub cinci ani, 1847 plasamente, 65 gravide, 28 internări în azil, 158 cantonament, 108 asistențe medicale și 174 reduceri școlare.

Serviciul de plasare a colaborat deasemenea intens în scopul plasării unui număr foarte mare de persoane fără ocupație, satisfăcând în acelaș timp și ofertele de serviciu adresate instituției.

S'AU INFIINȚAT 14 CANTINE

Dela înființarea instituției și până în prezent au luat ființă 18 cantine unde zilnic iau masa gratuit, aproape 800 de persoane, dintre cele mai sărace.

Deasemeni s'a înființat a 14-ca cantină pentru elevele de cura secundar refugiate și foarte sărace.

Uniunea dintre național socialism și legionarism este o realitate

Telegramele d-lor g-ral I. Antonescu și Horia Sima

Domnul General Antonescu Conducătorul Statului și Președintele Consiliului de Miniștri și d. Horia Sima, Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, au trimis următoarele telegrame:

Excelenței Sale
ADOLF HITLER
Führerul Marelui Reich German
BERLIN

„EXCELENȚA,

In ziua când, România Național Legionară și Legiunea au retrăit doliul lor pentru Corneliu Codreanu și ceilalți martiri ai credinței într'o țară nouă și o lume nouă, prezența lângă noi a trimișilor D-Voastră, Domnul Von Schirach și Bohle, ne-a făcut să simțim că lumea nouă—pentru care martirii noștri s'au jertfit — există; că uniunea dintre marele național socialism și legionarismul român este o realitate cu care ne mândrim și că România poate găsi în Excelența Voastră reazem de siguranță, în suferință și în biruință.

GENERAL ANTONESCU
Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri.

HORIA SIMA
Comandantul Mișcării Legionare și Vicepreședintele Consiliului de Miniștri".

★

Excelenței Sale
RUDOLF HESS
Ministru al Reichului și locțiitorul Führerului
MÜNCHEN

„EXCELENȚA,

Prezența trimisului D-Voastră lângă noi, în ziua doliului Legiunii și al României Național Legionare, ne-au întărit credința în lumea nouă, pentru care au murit Corneliu Codreanu și martirii Legiunii, ca și în comunitatea spirituală sinceră, care unește național-socialismul german de legionarismul român.

Primiți, vă rog, mulțumirile noastre sincere.

GENERAL ANTONESCU
Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri.

HORIA SIMA
Comandantul Mișcării Legionare și Vicepreședintele Consiliului de Miniștri".

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Comunicat

Grupul VII

Vineri 6 Dec., orele 8 dimineața, va avea loc târnosirea bisericii Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril, din str. Stravapoleos (spatele poștii Centrale).

Grupul 7 va asista la această solemnitate, inițiativa aparținându-i.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

INFORMATII LEGIONARE

Ordin de zi

Se citează pe întreg Corpul „Răzleți", șefii de grup și echipele selecționate, care au participat la solemnitatea din 30 a. c., pentru modul cum s'au prezentat.

Se mai citează, următorii camarazi, pentru faptul că, răspunzând ordinului, au fost prezenți la parada armatei germane din Decemvrie a. c.

Dr Todicescu Mircea, Anastasiu Eugen, dr Marinescu, din grupul I; Marșaru Gh., Tăzlăoanu T., Bărbuceanu Victor, Ursaru Gh., Orăcescu Constantin, Samoilă Nicolae, din grupul III; dr. Mira Ion, Covaci Alexa, Bejan Radu, Constantin Gh., Popovici Eugen, din grupul V, Antohi Ion din grupul VIII.

Precum și familia „Basarabia" din grupul VI.

Trăiască Legiunea și Căpitanul.

Nicolescu

Pentru șefii de grup (Răsleți)

Se pune din nou în vedere șefilor de grup că sunt obligați, ca în fiecare zi să trimită la sediu între orele 19-20, câte un curier pentru ridicarea corespondenței și ordinelor.

Se atrage atenție, că la centru există un registru de evidență zilnică, după care se poate semnala orice abatere.

Dela „Răsleți"

ORDIN

Toate cuiburile cu o vechime mai mare de 6 (șase) luni își vor confecționa până la data de 10 Decembrie a. c. drapelul cuibului conform normelor prevăzute în Cărticia Șefului de Cuib.

Șefii de familie vor raporta de executare prin grupurile respective până la data sus anunțată. Se vor avea în vedere rapoartele de executare promptă.

Comunicat

GRUPUL VII

Școala Șefilor de familii și Cuiburi a Grupului 7 din Corpul Răsleți, se va ține Vineri 6 Decembrie seara, orele 21, la Sediul grupului din Ferentari 2.

Comandamentul grupului

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Pentru F. D. C. Grupul 60 Năsăud

Toți absolvenții F. D. C. Grupul 60 Năsăud, își vor trimite de urgență adresele lor actuale, camaradului: Borcan Mircea, elev-subinginer, Timișoara III. Str. Remus No. 12, pentru a li-se complecta fișele personale.

Trăiască Legiunea și Căpitanu

M. BORCAN

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Două frumoase realizări ale grupului 4

Azi dimineață la orele 10.30 a avut loc inaugurarea unei cantine legionare în str. Masca Domnului nr. 17 (cartierul Tei).

Slujba religioasă a fost oficiată de un sobor de preoți compus din părintele A. Petcu Ion Stancu și D. Musețeanu.

La această cantină iau masa dimineața, la prânz și seara 150 de nevoiași în special copii.

Cantina a luat ființă datorită inițiativei grupului 4 de sub comanda camaradului Vlasto Mircea și a ajutorului comandant Paul Popescu. De asemenea trebuie relevată și activitatea cuiburilor „Tunari" și „La datorie" a căror șef a fost camaradul Vojen.

In afară de masa care se oferă celor 150 de inși tot din inițiativa grupului, s'a însărcinat câte un legionar pe lângă fiecare nevoiaș. Acest legionar are grijă ca să nu se perpetueze ajutorul la infinit dat unei familii ci să caute să dea de lucru acelor nevoiași, ca fiecare să-și poată câștiga existența și să numai ajungă o povară pentru societate.

Din partea „Ajutorului Legionar" a vorbit camaradul comandant Diaconescu.

Pentru astăzi s'a servit la prânz fasole cu debrețin.

ȘI O COOPERATIVA

Tot azi dimineață și tot din inițiativa grupului 4 s'a inaugurat și cooperativa legionară „Biruința" din Piața Amzei.

Această cooperativă a luat ființă prin subscrierea de capital a legionarilor din grup.

O parte din veniturile acestei cooperative merg la ajutorul cantinei.

Economie - Finanțe - Agricultură - Muncă

Ridicarea țărănimii

Este un capitol ce făcea parte din programele tuturor partidelor politice. Era formula prin care se supralicita bunăvoința maselor de alegători. Și de aceea, a rămas întotdeauna o simplă inscripție moartă, închisă în cartoanele ce postează geniale soluții de guvernământ.

Mișcarea legionară, încă dintru începuturile ei, s'a îndreptat cu toată dragostea către această, cea mai numeroasă, categorie socială. Și a făcut-o nu din motive electorale, ci pentru că a socotit că aceasta este rezervorul curat în care pulsează energic, viața autentic românească. In adevăr, evenimentele ce au urmat, au confirmat întru totul încrederea pusă în puterea de intuiție a marilor comandamente naționale, de care țărănimea noastră a dat dovadă. Numele martirilor țărani (Niculae Bălăianu, Teodor Toma), stau alături de numele primilor martiri legionari, pentru ca în prigoana cea mare, numărul jertfelor țărănești să arate, până în ce grad, aspirațiile Mișcării au fost și ale lor.

In fine, biruința legionară pune din plin problema statornicirii elementului acestuia de bază în Statul Legionar, pe astfel de temelii, încât să-i permită o desvoltare armonioasă și conformă cu rolul ce deacum încolo este chemat să-l joace în noul real.

Legiunea va face din țăran un stăpân la el acasă, din munca lui o îndeletnicire apreciată și în loc să mai fie un simplu număr în catastivul trepăduşului electoral, va fi forța vie în slujba Neamului; nu desrădăcinarea lui din mediul unde s'a născut și a trăit, ci consolidarea poziției lui în acest cadru.

Problema pusă în acest mod este complexă și rezolvarea e de lungă durată. Este complexă pentru că se referă la totalitatea manifestărilor vieții țărănești și rezolvarea de lungă durată, pentru că cere o transformare fundamentală în spirit, a celor asupra cărora se acționează. Legiunea va birui însă amândouă aceste greutăți, fiindcă nu există problemă oricât de complexă care să nu poată fi rezolvată și fiind că transformarea sufletească a omului, crearea omului nou, aceasta este unul din principiile fundamentale ce fac tăria doctrinară a mișcării.

Sistematizând, putem spune că problema are două aspecte: aspectul economic — ridicarea agriculturii și aspectul spiritual — ridicarea culturală a țărănimii, ambele în strânsă dependență unul de altul. In adevăr ridicarea agriculturii aduce după sine un progres și în ordinea spirituală-culturală, iar promovarea culturală a țărănimii deschide calea pentru o cultură agricolă mai științifică, mai rațională.

Astfel, ridicarea satelor, a nivelului lor de civilizație și cultură și ridicarea agriculturii, sunt două fețe ale aceleiași probleme și ar fi o greșală de neiertat a neglija pe una în dauna celeilalte sau și mai rău, „A PUNE BOII înaintea carului" și a începe cu acea cultură uscată, neaderentă sufletului unei țărănimi roase de atâtea lipsuri și nevoi.

Ridicarea satelor însă nu trebuie să înceapă prin crearea acelei atmosfere necesare mai târziu, prin deprinderea săteanului cu o viață mai omenească — prin observarea unor reguli elementare, de higienă etc., și mai ales de a creea aceste posibilități, prin apropierea regulelor esențiale ale unei tehnice agricole bazată pe știință.

Programul în această materie îl așteptăm tot dela transformarea sufletească, tot dela apariția acelui om nou râvnit de Căpitan.

Inţelegem așa dar că va fi o bătălie grea și că rezultatele nu vor apare imediat. Până la urmă însă, cucerirea va fi totală și certă. Constrângerea nu va veni decât în cazurile de manifestă îndărătnicie și în loc de a fi o pedeapsă, va avea mai mult caracterul de îndreptat.

Și atunci, vom vedea pe țăranul legionar, descătușat prin biruința dela 6 Septembrie, călcând pe glia lui cu pași de stăpân și răsturnând cu plugul ținut în mâini vânjoase, brazdă nouă, în țară nouă, în țară legionară.

Ing. Ion M. Săvulescu

Plan decenal românesc

Tratativele economice germano-române din ultima vreme au dus la semnarea unui protocol decenal, care asigură o strânsă colaborare între viețile economice ale celor două țări. Planul decenal ce va urma acestei conlucrări germano-române, va trece drept cea mai importantă etapă din evoluția economiei noastre naționale. Trecutul nu cunoaște încercări asemănătoare, iar dacă i se analizează cu atenție perspectivele, depășește cu mult orice altă încercare pe care România ar urma s'o facă pentru a eși din haosul economic în care se găsește de mai bine de zece ani.

Intâiu, un plan de colaborare economică între două țări, cari prin schimbul produselor lor își satisfac de minune nevoile, face parte din acele înțelegeri între popoare ce se desfășoară în ritmul vremii, în ritmul marilor evenimente prin care trece omenirea. Două țări cu nevoi comune, vor avea și satisfacții comune numai atunci când a existat o strânsă colaborare între ele, având ca bază un plan de colaborare între toți factorii ce le apropie.

In ce privește planul decenal economic românesc — fiindcă aici va trebui să se ajungă — însăși durata lui reprezintă una din garanțiile că realizarea acestui plan va fi posibilă. Zece ani de activitate comună între Germania și România, deschide orizonturi, pregătește progrese și exclude pe viitor aventurile.

Suntem o țară agricolă, cu mari resurse de a ne mări producția, de a face țara mai bogată și pe țăranul român mai înstărit. Ne-a lipsit totdeauna însă, o industrie a uneltelor și mașinilor agricole, fără de care agricultura noastră nu poate să ajungă la desvoltarea pe care o merită.

Germania prin acordul încheiat „va dispune livrări considerabile de unelte și mașini pentru desvoltarea agriculturii românești, și va pune la dispoziție instalațiile necesare pentru asanarea mlaștinilor și irigarea regiunilor agricole". (Punctul 2 al acordului).

Lipsa de capital, urmând calea firească, a dus la stagnarea întregii economii românești și la afirmarea marilor afaceriști evrei, cari își aveau sursele lor de capitaluri. Inlăturarea a tot ce însemna românesc, acoperirea de către evrei a tuturor ramurilor de activitate ale economiei noastre naționale, sunt consecințe firești ale situației, când capitalul era în mâinile evreilor și numai pentru nevoile lor.

Germania, în baza aceluiași acord, va ajuta pe tot timpul duratei planului decenal, credite importante, pe termen lung, în condiții speciale pentru realizarea planului.

In afară de aceste credite, Germania se declară gata ca să pună la dispoziție capitalul și pentru desvoltarea industriei românești și a sistemului bancar și de credit, pe bază colaborării în domeniul economiei private. Aceasta se va produce după o prealabilă înțelegere cu guvernul român și în condițiile stabilite în această înțelegere privitoare la colaborarea capitalului român cu cel german.

Intâiu o înțelegere cu guvernul român și apoi acceptarea colaborării capitalului român cu cel german, — iată un mare semn de libertate.

Nimic nu se poate face fără circulație. Și România a pierdut mult din cauza lipsei de mijloace de transport. O țară fără o bună organizare a mijloacelor de transport, este o țară cu o viață economică expusă prăbușirilor.

Germania, în cadrul planului decenal va efectua livrări considerabile pentru desvoltarea căilor de comunicație din România și anume, atât rețeua de căi ferate, și de șosele, căi și conducte de petrol.

Și ca încheiere: României i-a lipsit totdeauna debușeul ei firesc.

Il are acum. Fiindcă, iată, ce cuprinde punctul 7 al protocolului decenal:

„Cele două guverne vor avea grije la stabilirea raporturilor de politică comercială dintre cele două țări ca piața germană să rămână asigurată ca debușeu sigur pentru produsele românești, în proporții potrivite și independente de crizele economice și ca importanța pieții românești în schimburile comerciale cu Germania să continue a fi sporită."

VASILE DOVA

Ceferiștii

Altfel de bătălie a fierului vechi

E cunoscută bătălia fierului vechi, întreprinsă de mișcarea legionară, cu scopul de a se mări stocul de materii prime necesare industriilor metalurgice românești, și mai ales pentru a se da o bună funcționare rezervelor de metal declasat zăcând în paragină și uitare.

Măsura s'a dovedit a fi din cele mai eficace, și țara întreagă a luat cunoștință de scopul acestei uriașe bătălii. Așa că nu mai e nevoie să stăruim asupra ei.

Dar paralel cu ea, paralel cu această spontană acțiune care se revarsă, fericit, asupra întregii economii naționale, se naște și pentru calea ferată o cu totul altă operă de înfăptuit..

Altă lacună de combătut.

Altfel de bătălie a fierului vechi.

Muncitorul din atelierele noastre, fiindcă la el mă refer, este desăvârșit ca meseriaș, dar n'are încă intuiția deplină a misiunii lui adevărate.

El muncește *pentru el*, ca să-și asigure lui și familiei sale o pâine, dar foarte puține sunt ocaziile când se gândește și la interesul instituției din care face parte.

Instituția pentru el reprezintă un conglomerat de sisteme și forțe, de grade și ierarhii, în care lucrează ca să-și rezerve anumite drepturi, să culeagă anumite avantagii. Restul nu-l interesează.

Calea ferată, în schimbul muncii pe care el o prestează, este obligată — după mentalitatea lui — să-i asigure existența, să-i garanteze strictul necesar.

La adăpostul acestei prejudecăți, el se consideră un *salariat*, dar nu un exponent sau co-interesat care are anumite datorii în afară de programul obișnuit.

Care sunt aceste datorii de care vorbim?

Le vom examina pe rând, ori de câte ori se va ivi prilejul.

Deocamdată să ne oprim la una.

Nu cea mai acută, dar desigur tot atât de importantă ca și bătălia fierului vechi.

Sunt cazuri când în mod obișnuit (și asemenea cazuri se petrec zilnic) meseriașul din ateliere, după ce a demontat un vagon intrat în revizie periodică (aceasta numai ca o exemplificare a celor constatate de noi) neglijează piesele obținute din demontare, și le aruncă la voia întâmplării. Altul trece pe lângă ele fără să le ridice. Le consideră material declasat. Șeful de echipă sau maistrul de constatare, procedează la fel.

Și astfel, săptămâni și luni de zile, materialele recâștigate, cad pradă ruginii, se amestecă cu pământul, dispar înghițite de vremea care acoperă tot.

In felul acesta tone întregi de piese, între cari unele bune, altele mai puțin bune, se pierd fără ca meseriașul să se intereseze de soarta lor.

Cine pierde?

Calea ferată, desigur.

Dar în primul rând pierde meseriașul.

Piesele cari s'au distrus, trebuesc neapărat înlocuite. Pentru aceasta se cer bani, măriri de fonduri, treceri dela un capitol la altul.

Prima de economie care trebuia să intre în buzunarul meseriașului (fiindcă întotdeauna excedentele au fost motiv de îmbunătățire a situației personalului) trece în buzunarul industriașului din afară, al fabricantului de materii prime.

Știm că pentru remedierea acestui fapt, conducătorii noștri au dat, în repetate rânduri, ordine circulare din cele mai severe.

Este deci, dela sine înțeles, că fără cooperarea spontană a meseriașului din ateliere, această bătălie a recuperării fierului vechi, nu poate da rezultatele dorite.

Va trebui, așa dar, o totală răsturnare a mentalității după care se conduc unii dintre salariați.

Drepturi și datorii, va spune o parte din muncitori.

Datorii și pe urmă drepturi, va răspunde cealaltă parte a muncitorilor, adică a celor mulți și cu adevărat meseriași.

Liviu Bratoloveanu

Medicii își vor avea casa lor de ajutor și pensiuni

Profesorii evrei vor fi excluși dela beneficiile legii

Atât la noi cât și în străinătate instituția caselor de credit, ajutor și pensiuni, a dat bune rezultate. La început numai pentru salariații publici, ele au fost generalizate încetul cu încetul, în așa măsură, încât aproape că nu există corp constituit care să nu aibă Casa de ajutor și pensiuni proprie. După funcționarii publici, de stat, județ și comună, avocații, magistrații, scriitorii, ziariștii și artiștii și-au organizat casele de credit și pensii proprii, pe baze de legi organice. Rezultatele practice ale acestei acțiuni de autoajutorare nu au întârziat să se întrevadă.

Puține corpuri constituite au rămas în afară acestei acțiuni de solidaritate și prevedere socială. Printre ele numărăm corpul medicilor și al farmaciștilor cari nu își au până în prezent Casa de credit și pensiuni.

In ultimul timp, însă, din inițiativa „Colegiului medicilor" s'a alcătuit un proect de lege pentru înființarea unei case de pensii, credit și ajutor pentru personalul medical.

Ce prevede proectul

Proectul, pus la punct de camaradul dr. Vasile Steopoe, prevede înființarea unei Case de credit, ajutor și pensiuni a medicilor din România, cetățeni români, de origine etnică română ariană, turcă sau maghiară. Inițial, deci, proectul exclude pe evrei dela beneficiile legii de pensionare.

Scopul nouei instituții, care va avea calitatea de persoană juridică de drept public, va fi acela de a forma și administra un fond din care să se acorde membrilor săi: împrumutri, ajutoare și pensiuni.

CINE VOR FI MEMBRII ACESTEI CASE ?

Toți doctorii în medicină, cetățeni români, de origine etnică română, ariană, turcă sau maghiară, funcționând la instituții de stat sau controlate de stat, instituții particulare sau liberi profesioniști, membri ai Colegiului, vor fi înscriși de drept și obligatoriu ca membri ai Casei, începând dela data publicării legii în „Monitorul Oficial".

Obligativitatea înscrierii este o măsură foarte bună și ea a fost adoptată oridecâteori a fost vorba de înființarea unei instituții similare. Dar se pune chestiunea medicilor funcționari la stat, cărora li s'au făcut rețineri pentru Casa de pensiuni chiar din prima lună a numirii lor în funcțiune.

Ce se va face cu aceste rețineri ? Iată o chestiune care va trebui să fie luată în considerare.

Din ce se vor alimenta fondurile acestei Case ?

a) O taxă de un leu de fiecare rețetă ce va fi stampilată cu timbrul sec al Calegiului județean respectiv.

b) O taxă de un leu pentru orice consultație medicală gratuită sau cu plată, acordată în toate serviciile medicale de consultațiuni de orice specialitate aparținând oricărei instituții sanitare, de stat, particulare, eforii, dispensare, etc., din întreaga țară.

c) O taxă de 2 lei pentru fiecare bolnav și pe zi internat în mod gratuit sau cu plată în oricare serviciu cu paturi aparținând oricărei instituții sanitare de stat, particulare, eforie, dispensar, etc. din întreaga țară.

d) O taxă de 2 lei pentru fiecare analiză, radioscopie, radiografie, electrocardiografie, metabolism bazal, etc., executată gratuit sau cu plată în oricare serviciu de consultații externe sau serviciu cu paturi aparținând oricărei instituțiuni sanitare de stat, particulare, etc., din întreaga țară.

e) O taxă de 5 lei percepută pentru fiecare certificat medical, certificat de stat în spital, certificat de deces, certificat de sănătate, eliberat de orice medic, instituție sanitară de stat, particulară, eforie, dispensare, servicii de medicină legală, etc. din întreaga țară.

f) O taxă de 1 la sută din prețul tuturor intervențiilor chirurgicale de orice specialitate executate în instituțiile sanitare de Stat, particulare, Eforie, dispensare, sanatorii particulare, etc., din întreaga țară. Se excepțează operațiile efectuate gratuit.

g) O cotă de 15 la sută din valoarea fondului sanitar rezultat din aplicarea timbrului pe specialitățile medicale și stupefiante.

h) O cotă de 50 la sută din excedentul aflat la 31 Decembrie al fiecărui an la secțiile județene ale Colegiului medicilor.

i) Cotele de participare progresivă ale membrilor Casei.

j) Subvenția anuală pusă în buget a Ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale.

k) Subvenții, donații, legate, serbări etc.

l) Venitul fructificării fondurilor depuse la C. E. C. precum și toate veniturile produse de bunurile mobiliare sau imobiliare ale Casei.

m) O taxă de 0,50 la sută asupra facturilor întreprinderilor comerciale de articole sanitare, instrumente chirurgicale, mobilier medical, pansamente, aparate electro-medicale, etc., cu ocazia furnizărei acestor articole către stat sau particulari, taxă ce nu va putea fi pusă în contul cumpărătorului.

Acestea ar fi sursele cari, în afară de cotele membrilor de drept, cari ar fi progresive, ar alimenta fondul de ajutor și pensiuni. Dat fiind dificultățile de organizare și de încasare a cotizațiilor și a cotelor aferente, Casa nu ar acorda niciun ajutor sau împrumut timp de doi ani.

Acest interesant proect de lege a fost înaintat Ministerului Sănătății, care, după ce îi va da formă definitivă, va fi promulgat.

ION MUCHE

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Inspecții ministeriale

D. George Cretzeanu, ministrul finanțelor, însoțit de d. C. Papanace, subsecretar de stat și d. Gh. Badea secretar general, au inspectat eri 5 Decembrie a. c., în mod amănunțit, Monetăria Națională și Depozitul Monopolului Alcoolului din București, interesându-se de funcționarea serviciilor, și de mersul lucrărilor precum și de condițiunile de muncă și de situația materială a funcționarilor și lucrătorilor.

Importante dispozițiuni în legătură cu drepturile pensionarilor

— Pensia maximă. Invalizii de războiu pot ocupa funcțiuni publice —

Casa generală de pensiuni a făcut cunoscut administrațiilor financiare, următoarele instrucțiuni cu privire la drepturile pensionarilor:

1. Pensiunile de orice fel sunt limitate de art. 1 al decretului lege nr. 5711, astfel: „Pensiunile de stat: civile, militare, de războiu, viagere, de scutelnici și recompensele naționale nu vor putea depăși cuantumul pensiei ce s'ar cuveni celui mai înalt demnitar al statului pentru maximum de timp servit".

Pensiunea maximă astfel calculată este de lei 45.000. Toate pensiile brute ce depășesc acest maxim le veți reduce până la această cifră asupra căreia se aplică apoi impozitele legale. Veți comunica acestei Case operațiunile făcute.

Art. II al aceluiaș decret prevede: „Toate pensiile cu orice titlu ar fi primite, excepție făcând numai pensiile de războiu și cele asimilate lor sunt supuse impozitelor legale".

Ca atare se vor lua măsuri să se *rețină impozitele legale asupra tuturor pensiilor cu excepția celor de „războiu și asimilate" enumerate mai jos*:

a) Pensiunile de războiu recunoscute invalizilor din războiul 1916-918 pentru întregirea neamului și din campania 1877 și 1913,

b) Pensiunile recunoscute aviatorilor accidentați în timp de pace în serviciu comandat,

c) Urmașilor celor dela punctele precedente.

Ambele dispozițiuni intră în vigoare pe data de 1 Octombrie 1940.

Decretul Lege No. 3123 publicat în M. Of. No. 214 din 14.IX.1940 dispune prin art. 4 plata unei singure remunerații pentru cel ce ocupă funcțiuni publice, intrând în această categorie și pensionarii.

Derogare dela această dispozițiune se face pentru pensionarii invalizi din războiul pentru întregirea neamului în condițiunile art. 15 al legii măsurilor financiare excepționale din 1 Aprilie 1940.

Pentru realizarea acestei dispozițiuni se va lua măsuri să se întocmească și să ni se înainteze de urgentă tabele de toți pensionarii care primesc prin acea ad-ție două pensiuni. Tabelele vor cuprinde numele pensionarului, numărul de ordine și felul pensiei, pentru a se aviza în baza lor asupra măsurilor de luat de la caz la caz.

CE PENSIONARI POT OCUPA FUNCȚIUNI PUBLICE

Art. 8 al aceluiaș decret completând art. 4 stabilește că pensionarii nu pot ocupa funcțiuni publice, derogare dela această dispozițiune făcându-se numai pentru invalizii din războiul pentru întregirea neamului care, potrivit art. 13 al legii pentru organizarea Oficiului Național I. O. V. din 26 August 1935 și art. 11 din legea cumulului din 18 August 1934, pot cumula pensiile de războiu cu salariul unei funcțiuni publice. Potrivit D. Lege 3264 din 1940 publicat în M. Oficial 226 din 27 Septembrie 1940, aceste două remunerații nu pot depăși însă împreună suma totală de lei 30.000.

Se va cere tuturor pensionarilor din această categorie care ar putea depăși acest maximum, să depună declarații în care să arate pe propria răspundere dacă în afară de pensiunea de războiu mai primesc o retribuție dela stat, județ, comună sau instituție de utilitate publică, sub ce formă și în ce sumă netă.

In cazul când această retribuție netă împreună cu pensia depășește 30.000 lei lunar, se va reduce pensiunea astfel ca ambele remunerații să se limiteze la această cifră.

DREPTURILE PENSIONARILOR DE ORIGINA ETNICA STREINA

Pensionarii de origină germană, bulgară sau maghiară care părăsesc teritoriul Statului Român pentru a se stabili în țara lor de origină, pierd drepturile de pensiune pe data plecării, partida închizându-se cel mai târziu pe data de 31 a lunii în care au plecat.

Pentru a se preîntâmpina orice neregularitate a plăților făcute categoriilor de pensionari arătate mai sus, se va dispune o cercetare amănunțită a tuturor procurilor de încasare a pensiilor, cerând totdeodată procuratorilor respectivi să dea o declarație pe propria lor răspundere că pensionarul pe care-l reprezintă locuește în țară și nu a optat pentru o cetățenie străină, procuratorul rămânând răspunzător de orice neregularitate în această privință constatată ulterior.

Deasemenea se vor menține procurile aprobate pe termen limitat de această Casă pentru plata pensiilor a căror titular se găsește în străinătate, cum și cele colective date asociațiilor de pensionari, acestora punându-se însă aceiaș obligațiune a declarațiunei arătate mai sus, și a responsabilități materiale ce va decurge din încasarea fără drept a pensiei. In caz de dubiu, se va dispune cercetări prin organele de control.

SITUAȚIA PENSIONARILOR REFUGIAȚI

In ceiace privește pensionarii români refugiați din teritoriile cedate, se reamintește obligațiunea de a verifica în amănunțime identitatea acestora pentru a se preîntâmpina orice posibilitate de fraudă sau substituire.

In cazul pensionarilor minori, orfani sau interziși refugiați din teritoriile cedate, se va stabili cu preciziune dacă odată cu tutorele curatorele sau administratorul provizoriu al averii s'a stabilit în țară și pensionarul titular al drepturilor.

Situația acestora se poate stabili prin certificate oficiale sau prin cercetări făcute de organele dvs.

Situația comerțului exterior pe Octombrie

Comerțul exterior al României în luna Octombrie 1940 se prezintă astfel: import 28.289 tone, în valoare de 2.212,7 milioane lei; export 366.922 tone, în valoare de 2.531,5 milioane lei; excedentul balanței comerciale de 318,8 milioane lei.

Pe lunile Ianuarie-Octombrie 1940 impozitul este de 460.304, în valoare de 24.425,0 milioane lei; importul de 4.688.155 tone, în valoare de 31.765,7 milioane lei; excedentul balanței comerciale de 7.340,6 milioane lei.

Pentru zece luni — Ianuarie-Octombrie, balanța noastră comercială este excedentară cu Anglia, Elveția, Germania, Grecia, Italia, Ungaria, Egipt și Palestina; și deficitară cu Belgia și Luxemburg, Boemia (Protectorat), Franța și Statele Unite.

Principalele categorii de mărfuri importate în aceste zece luni sunt textile vegetale 2.788,0 milioane lei; fier și lucrări de fier 5.802,7 milioane lei, aparate, mașini și motoare 4.367,1 milioane lei; vehicule 2.560,2 milioane lei, alte metale și metaloide 2.952,1 milioane lei, diverse produse combinate 1.534,4 milioane lei; și exportate sunt animale și produse animale alimentare 1.935,4 milioane lei, cereale și semințe de plante 6.700,3 milioane lei, lemn și industrii derivate 1.761,1 milioane lei, petroleu și derivate 19.722,0 milioane lei.

Intocmirea fișelor de imobile

Proprietarii și chiriașii principali care nu au făcut anunțările în termen, pentru motivul că în cursul lunei Noembrie a. c., au lipsit fișele cărții de imobile dela debite, sunt invitați să le întocmească de îndată predându-le comisariatelor de poliție respective.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Romanizarea personalului

Românizarea întreprinderilor în Statul Legionar reprezintă una din cele mai importante realizări pe tărâm practic și cuprinde două operații distincte: românizarea capitalului — și românizarea personalului ce face obiectul articolului de față.

Două decenii — sub regimurile trecute — munca românească a fost disprețuită.

In cele două luni de când a luat ființă Serviciul de Plasare al Ajutorului Legionar, muncii românești i se dă atenția cuvenită în noul stat totalitar.

Spre a-și putea îndeplini misiunea, Serviciul de Plasare al Ajutorului Legionar al cărui sediu este acum în Str. Spătarului No. 15, s'a organizat după cele mai noi principii. S'a suprimat vechiul sistem al petiționărilor repetate.

Fiecare solicitant i-se întocmește pe loc, după actele respective, o fișe verde, care este un chestionar complect, spre a i se putea da cea mai potrivită întrebuințare, după studii, aptitudini și practică.

Deasemenea, pentru orice post vacant sau care este ocupat de un evreu, se întocmește câte o fișe galbenă.

Pentru fiecare post vacant se examinează toate cererile. Cel mai îndreptățit, cel care corespunde cât mai bine, din toate punctele de vedere, primește acasă înștiințarea cu care se va prezenta la post.

In felul acesta toată lumea este scutită de a mai bate necontenit drumul spre a se interesa de mersul cererilor.

Urmează așezarea după funcțiuni și după alfabet a tuturor cererilor rezolvate. In chipul acesta se poate găsi cu cea mai mare înlesnire fișa oricărui solicitant care a fost plasat și locul pe care l'a ocupat. Datele statistice sunt foarte lesne de cules și totdeauna la zi.

In mai puțin de două luni, fără niciun personal plătit, numai prin munca benevolă și desinteresată a camarazilor și camaradelor, s'au întocmit peste 8000 de fișe pentru cereri de serviciu care așteaptă o grabnică soluționare. Cei mai modești solicitanți sunt tocmai acei ce au luptat și au pătimit mai mult pentru instaurarea regimului legionar. Aceștia, ca niște adevărați eroi sunt și acum la datorii muncind din zori și până în noapte pentru cei mulți, pentru biruința principiilor legionare, uitând cu totul de ei.

De aceștia trebue să avem grijă în primul rând.

Camarazii comisari de românizare au de îndeplinit un mare rol. Ei trebue să trimită Serviciului de plasare al Ajutorului Legionar tabelele cu posturile ocupate de evrei, spre a se întocmi din vreme o situație a posturilor ocupate de aceștia. Numai astfel se va putea realiza în cele mai bune condiții deviza după care se călăuzește Mișcarea Legionară: loc de muncă pentru fiecare și fiecare la locul cel mai potrivit, loc în care poate să dea maximul de randament.

Este deci, de datoria tuturor să răspundă la apelurile ce li s'au adresat de către Serviciul de Plasare al Ajutorului Legionar.

Din această cauză, deși au trecut aproape două luni, nu sa' putut întocmi o situație a posturilor ocupate de evrei.

Să nu se uite că înlocuirea evreilor cu români trebue să se facă pe etape, evolutiv, și numai cu elemente calificate, spre a nu stânjeni bunul mers al insituțiilor.

V. ATANASIU

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

S'a fixat prețul fasolei

Printr'o decizie a ministerului Coordonării s'a fixat pentru fasolea albă comună comestibilă prețuri de lei 16 kgr. la producători. Prețul de mai sus este valabil pentru următoarele județe producătoare: Mehedinți, Brăila, Buzău, Ialomița, Ilfov, Râmnicul Sărat, Bacău, Baia, Botoșani, Covurlui, Iași, Neamț, Putna, Roman, Tutova, Vaslui, Suceava, Alba, Turda, Timiș, Câmpulung, Târnava Mică și Constanța.

In cadrul prețului fixat pentru principalele centre producătoare de fasole, toți primarii comunelor urbane vor fixa prin ordonanță și în baza articolului 18 din decretul lege pentru înfrânarea și reprimarea speculei ilicite, în termen de 5 zile dela publicarea prezentei deciziuni, prețul de vânzare, ținând seama de condițiunile de transport și aprovizionarea locală, iar confirmarea acestor prețuri se va face în condițiunile decretului lege pentru reprimare și înfrânarea speculei ilicite din 18 Noemvrie 1939, modificat prin decretul lege Nr. 3862 din 20 Noemvrie 1940.

Omul celor 40 de războae și revoluții

(Continuare din pag. I-a)

Bărbații sunt plecați, iar coasul rămâne în sarcina femeilor

pentru frumusețea ei, merge din gură-n gură, în ciuda cercetătorilor. Și astfel în fiecare vară, prin luna Iulie, zicala povestesc că pe muntele „Găina" s'ar încheiat căsătorii. Ce inexactități! Nici poveste de așa ceva! Târgul de pe Muntele Găina, este în primul rând economic. Aci vin Crișenii ca să-și vândă vasele de pământ, oale și ulcioare, dar și Moții ca să-și vândă donițele, cojocelele și frumoasele lor tulnice. E multă veselie, dar și lucruri neașteptate pe care le surprinzi.

In 1938, doi cercetători spuneau că seara Crișenii sparg oalele din cauza firei lor iuți. Nimeni n'a pus în îndoială afirmația.

Dar iată că după 48 de ani, în 1937, întâmplător întreb niște oieri: dacă au le vând ce fac cu ele? [illegible]

De ce? Și iată deslegarea spargerii oalelor: [illegible]

Târgul acesta [illegible] — trebue să adaog că din tulnice cântă exclusiv femeile, — am văzut chiar cântând fete sub 4 ani foarte bine, [illegible] trage lumea din aproape 100 de sate din împrejurimi. Dar și străinătatea este ispitită în a-l vizita: în 1936, au venit mai mulți englezi, olandezi, francezi; au mai venit și în 1937 și 1938.

Până la târg se merge pe jos sau călare, la el găsește omul și mâncare și băutură. — Originea acestui târg, trebue căutată în tendința de a se manifesta în masă a neamului românesc [illegible] economic. [illegible] o origine păstorească.

STRĂBĂTÂND DRUMURILE ȘI ORAȘELE ȚĂRII

Oprindu-ne la viața economică, vom constata că nu este în rândul său cele mai neașteptate aspecte. Am văzut mai sus, că Moții se împart în minieri și lemnari. [illegible]

pentru vremuri de restriște probabil, când ieșirea din munte i-ar fi adus pieirea, el a căutat luptând cu natura, să-și asigure cât de cât existența.

Păstorii nu fac, pomi fructiferi nu au, este deci ușor de înțeles cu ce trăesc: cu ceea ce formează îndeletnicirile lor de căpetenie — prelucrarea lemnului în tot felul de vase, dela putini și ciubere, la donițe și jucării de copii, dela tulnice, la fluere sau rășină de pe copaci — sau, cu ceea ce le aduce mineritul.

Acasă, în munte, Moțul nu stă; se prepară pentru mers în țară, adică își face vase de toate mărimile, dacă Moțul pleacă cu vase, sau face numai cercuri în caz că merge numai cu cercuri. Deci Moții lemnari sunt ori **vasari**, ori **cercurari**. Mai există însă și o altă categorie: ea este formată de așa zișii **„holoangări"**.

Holoangării, merg în țară prin sate; ajung până în București și nu fac altceva decât **repară** vase. Ei sunt cei mai săraci.

Originele unei asemenea preocupări, părul blond, și zâmbetul plăcut, eu însă, că după toate aparențele — o regiune întreagă având aceiași îndeletnicire, ne duce cu gândul la persistența în Moți a unui tip de român forestier.

In țară pleacă numai capii de familie — Dar alături de capii de familie, toți membrii familiei participă activ la producerea și chiar desfacerea mărfii prin țară. Acasă, ori la pădure, lucrează tatăl, fratele, copilul; prin țară merge fratele ori este luat în cele mai dese cazuri copilul (băiat ori fată).

Am întâlnit prin Septembrie 1938, un convoi de 14 căruțe ce se întorceau din țară, la intrarea în Câmpeni. Dintre ele 8 aveau însoțitori copilași a căror vârstă între 7-12 ani. Cămășile pe ei erau negre, fața nespălată [illegible]; dar ochii lor limpezi, părul blond, și zâmbetul plăcut, a putut spulbera penibilul sentiment avut la sărirea lor din căruțe, ca să se apropie de părinții lor, cu care mă întrețineam.

Chestiunea are laturi impresionante. Amintesc deasemenea că în vara anului 1937, un copilaș, anume Pop Vasile Nemeș, care nu împlinise nici 4 ani, a fost luat de tatăl său Gherasim Pop, până în Alba Iulia — distanța de peste 180 km. (dus și întors) în carul său cu scânduri, fiindcă n'a putut să scape de el, căci plângea.

La sfatul meu că nu este bine să-l ia așa de mic, deoarece consecințele pot fi desastroase, și tatăl și familia au rămas mirați de intervenția mea, lăsându-mă să înțeleg că nu am dreptate.

In peregrinarea lor prin țară, Moții rămân dela 8 zile, până la 3-4 luni. De multe ori cum am văzut, sunt întovărășiți de un membru din familie, de obicei copil, care, în cazuri critice, cerșește pentru el și pentru tatăl său de mâncare.

Dacă consecința nesatisfacerii vieții pe calea culturilor a fost orientarea Moților spre meșteșugul specific al negoțului ambulant, consecințele acestui meșteșug și negoț ambulant sunt extraordinare, nu numai în privința vieții economice, ci și a vieții culturale, sufletești, sănătății etc., după cum vom vedea.

Cine face un gard dacă se rupe? Cine la atitudine în vre-o împrejurare dăunătoare gospodăriei? Femeia, atât cât poate.

Femeia are un rol de nebănuit. Ea îngrijește de întreaga gospodărie. Mai mult: ea coasește și bărbatul spune că asta este treaba femeii.

Se știe că Moțul are sub casă porci și chiar vaca. [illegible]

PSIHOLOGIA MOȚILOR

Asupra vieții culturale peregrinajul moțului nesfârșitul drum care se termină pentru a se face din nou, este hotăritor. Copii sunt smulși din mâinile învățătorilor. Am fost martor la început de an școlar în Vidra, trei ani consecutiv. Vedeam pe învățători cu aceleași preocupări dinaintea începerii anului școlar. Intrigat, am aflat adevărul: abia peste 3-4 săptămâni se reintorc Moții din țară; anul școlar deci poate începe atunci. Câtă jenă și pe bieții învățători. Noroc că Inspectorii învățământului primar, sunt informați asupra situației, că altfel mare bucluc ar mai avea învățătorimea din Țara Moților.

Dormind prin șanțuri sau pe drum — moțul din cauza unei deprinderi nici odată nu doarme în căruța sa, care i-ar da și puțin confort, nici chiar când noroiul este destul de mare — dormind, așa cum spunea unul din ei, „sub cer până la Crăciun", contractează boli de piept; nemâncând mâncare gătită și răbdând de foame, capătă boli intestinale. Tot drumul lung și contactul îi predispune la contractarea bolilor sociale.

Din cele expuse, reese pe de o parte că îndeletnicirea moțului este organică, iar pe de altă parte, acest moț este pe jumătate desprins de sat și legat de alte meleaguri — locurile copilăriei sale, ale vieții lui de negustor ambulant.

Nu este vorba de o dublare, ci de un mediu de viață, în care el se simte foarte bine integrat, ce depășește hotarul unui sat, neobișnuit de mare spațial. Deprinderea aceasta de viață, cu totul necunoscută și prea riguroasă, odată intrată în conștiință, azi ne mirăm de aceleași reflexe: plecarea și mereu revenirea; îndârjirea de a lucra cu aceleași unelte primitive la făcutul vaselor sau pirogravarea lor.

Ardealul poate fi privit pentru Moți, — înaintea oricărei provincii — ca o patrie adoptivă. Pe ia își pierd copilăria și își petrec bătrânețea. Toate dorurile și visurile lor „de trai mai bun și mai gospodăresc, se nasc din împletirea speranțelor ce și le pun în această provincie, ce le oferă pâinea pentru care aleargă mereu, ca niște păsări călătoare, împlinind an de an, zeci de mii de km. pe urma strămoșilor lor, care n'au știut decât acelaș lucru: cioplirea lemnului cu barda și pornirea produselor lor, în jos pe cursul apelor, spre luminișuri de așezări omenești.

Numai locuitorii unui singur sat cercetat au făcut în 1937 aproape 500.000 km.

Nu numai că ajung până la Constanța, Chișinău, dar trec granița, mergând până la Belgrad.

Câștigul lor este neînsemnat, numai în cazuri rare — apreciabil.

Dar și Moții minieri nu au câștiguri mari, căci exploatează destul de rudimentar. Cu toate acestea moțul aurar este orbit de perspectiva norocului. Altă meserie nu cunoaște și nici nu vrea să cunoască.

De aceia, când este vorba de o psihologie a Moților, trebue să se țină seama de două lucruri: subjugarea moțului lemnari de munte — fiindcă altfel nu se explică dece moțul nu emigrează — ci oriunde s'ar duce se întoarce din nou în casele lui sărăcăcioase, — și subjugarea moțului aurar de către adâncurile ascunzătoare de aur ale pământului.

Aceștia sunt Moții cunoscători ai tuturor cărărilor.

Aceasta este Țara Moților, cu frumusețile ei neîntrecute, și căreia i se arată atâta dragoste.

F. Timoc

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

O punere la punct 'n privința evacuării bulgarilor

CONSTANȚA, 5. — Ziarele bulgărești venite în localitate sunt pline de inexactități în privința evacuării populației bulgărești din Dobrogea, după hotărârile tratativelor dela Craiova.

INTERPELAREA DIN SOBRANIA

Ceeace este însă surprinzător, e declarația necavalerească din zilele trecute, a deputatului Anghel Stoianof, în parlamentul bulgăresc. Susnumitul deputat s'a plâns că emigranților bulgari le sunt confiscate obiectele de preț: monede de aur, salbe, bijuterii...

Declarația sa este explicabilă: din întâmplare d-sa este socrul d-lui Anghelof, delegatul bulgar în subcomisiunea mixtă dela Constanța !!...

In realitate lucrurile stau astfel: bulgarii trebuiau să declare tot aurul pe care-l posedau până la data de 31 Octombrie, ori cea mai mare parte din emigranți au făcut declarații false ori pur și simplu nu au declarat nimic, sperând să-l treacă în Bulgaria clandestin. Asta, ca să scape de impozitele speciale asupra aurului din Bulgaria.

O mare adunare ostășească la mormântul Eroului Necunoscut

Din partea comandamentului național al foștilor luptători primim următoarele:

„Foștii luptători, invalizii, decorații, voluntarii și cercetașii de războiu, sunt convocați la marea adunare ostășească, ce se va ține Duminică 8 Decembrie, ora 10 dimineața, la Mormântul Ostașului Necunoscut, București, cu prilejul constituirei comandamentului național al tuturor luptătorilor.

La adunare vor lua parte d. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român, membrii guvernului, etc.

Informațiunile se vor lua dela sediile asociațiilor de foști luptători din Capitală și provincie, cât și din comunicatele ce se vor da prin presă și radio.

Pentru a împiedeca aglomerațiile în trenuri, s'a dispus de direcțiunea generală C. F. R., să se mărească numărul de vagoane la trenurile de Sâmbătă ziua și în noaptea de Sâmbătă spre Duminică.

Parte din camarazi, pot sosi la București în cursul zilei de Sâmbătă. Ei vor fi primiți de delegați în gara de Nord, gara de Est, gara Filaret și vor fi cazați de asociațiile respective.

Camarazii sunt rugați să țină seamă că la ora 8.30 dimineața, trebue să se găsească la sediile asociațiilor respective din București, sau la ora 9.45 cel mai târziu, în piața dela intrarea în Parcul Carol.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Mare lipsă de meseriași în sudul Bucovinei

In urma repatrierii meseriașilor germani din Bucovina de Sud, se simte lipsă de meseriași în multe localități din acea regiune. Fierari, tâmplari, constructori de căruțe, croitori, frizeri și meseriași de orice fel, găsesc acolo foarte mari înlesniri, uneori atelier și case pentru a căror plată Statul face înlesniri.

Măsuri pentru reglementarea circulației în capitală

Un prim lot de contravenienți sancționat de Prefectura Poliției

In cursul nopții trecute Serviciul Circulației, de pe lângă Prefectura Poliției Capitalei, a întreprins o razie generală în întreg cuprinsul Capitalei.

Cu această ocazie s'a putut constata că multe din elementele breaslei șoferilor, nu înțeleg și nu vor să-și respecte îndatoririle și să se supuie regulelor de reglementare a circulației, care dealtfel sunt numai spre folosul lor.

O PRIMA LISTA A CONTRAVENIENȚILOR

Pentru o mai bună lămurire, am desprins și dăm publicității, câteva cazuri elocvente.

Astfel, au fost prinși în cadrul recentei razii următorii contravenienți la regulamentul circulației: 1 mașină care circulă fără număr la mașină, 5 mașini care n'aveau permis de circulație, 2 care n'au oprit la semnalul agenților, 4 fără tichete de călătorie, 7 fără foaie de circulație, 2 fără foaie de circulație și fără permis, 7 fără asigurare, 1 cu permis nedefinitivat, 1 fără ca șoferul conducător să fi avut viza cercului de recrutare pe carnetul de șofer.

Această acțiune va continua fără întrerupere până când toți proprietarii și conducătorii vehiculelor de orice fel vor înțelege că nu se mai poate continua cu această totală lipsă de înțelegere și supunere la regulile stabilite.

In acelaș cadru s'a mai putut de asemeni constata că și pietonii au o foarte mare parte de vină, prin neglijența cu care circulă pe străzi.

Cu mai multă atenție și de o parte și de alta se pot evita multe nenorociri și accidente.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Consfătuirile dela Camera de Comerț și Industrie

Aseară s'a ținut la Camera de Comerț și Industrie, o consfătuire a comercianților de produse farmaceutice, droguri și parfumerie.

Conduse de d. Garibaldi, președintele Camerei de Comerț și Industrie, discuțiile s'au purtat asupra fixării prețurilor la medicamentele specializate. D. președ. Garibaldi, a evidențiat avantagiile reglementărilor aduse de recenta Decizie ministerială dată de ministerul Coordonării, prin care se da dreptul oricărui droghist sau parfumeur de a se aproviziona direct dela sursă.

S'a pus apoi în discuție problema vânzărilor ambulanți de articole de drogherie și parfumerie, care de cele mai multe ori înșeală buna credință a cumpărătorilor.

✶

Tot la Camera de Comerț și Industrie a avut loc, sub președinția d-lui D. Ifrim, vice-președinte al Camerei, o întrunire a negustorilor refugiați din Basarabia.

D. D. Ifrim a expus demersurile făcute, privind ajutorarea negustorilor refugiați.

Prin aceste demersuri se urmărește a se acorda credite din fondul de asistență al comercianților și a se încredința negustorilor refugiați desfacerea articolelor monopolizate, cu ocazia noilor licitații.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

2.500 de evrei au plecat spre Palestina

SOFIA, 5 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. transmite:

După cum se anunță, peste 2.500 de evrei, în majoritate din Ungaria, au plecat pe bordul unui moto-nave spre Palestina din portul bulgar Varna.

Azi s'a oficiat Parastasul pentru prof. Nae Ionescu și prof. dr. N. C. Paulescu

Azi, la orele 10.30 s'a oficiat la biserica studențească Sf. Anton (Curtea Veche), un parastas pentru pomenirea profesorului Nae Ionescu și a doctorului N. C. Paulescu.

Serviciul divin a fost oficiat de un sobor de preoți, în frunte cu pr. prof. Alex. Constantinescu și preotul N. Georgescu-Edinești, parohul bisericii și duhovnicul studențimii.

Răspunsurile au fost date de corul bisericii Sf. Anton, condus de d. prof. Costel Dobre.

ASISTENȚA

Au participat la pioasa comemorare: d-na Margareta Ionescu, soția profesorului Nae Ionescu împreună cu fii: d-nii dr. Radu N. Ionescu și drd. Răzvan N. Ionescu, d. Alex. Ghibericon, fratele marelui dispărut; d-na și d. gen. Panaitescu, comandantul legionar al Capitalei; V. Iaschinski, ministrul muncii și sănătății; Const. Papanace, subsecretar de stat la finanțe; prof. Nelu Mânzatu, dir. g-ral al soc. de radiodifuziune; prof. univ. Rădulescu-Motru, președ. Academiei Române; prof. Vladimir Dumitrescu, secretar general la min. educ. naționale; av. Pavel Costin-Deleanu, dir. ziarului nostru; inginer N. Malaxa, avocat Făclă Anastasescu, avocat Valeriu Negulescu, doctor Ispas Florian, prof. C. Stoicănescu, comand. Muncii Legionare; prof. V. Băncilă, dir. învățământ secundar; col. dr. Mihăilescu, prof. univ.; prof. C. Beldie, comand legionar Andrei Ionescu, dr. V. Trifu, Ștefan Dragu, profesor Alexandru oInescu, directorul institutului meteorologic; profesor Tănase Dincă, exarhul mânăstirilor, precum și un mare număr de credincioși, admiratori și prieteni ai regretaților dispăruți.

LA MORMINTELE CELOR DOI DISPĂRUȚI

După terminarea serviciului religios, întreaga asistență a pornit cu mașinile spre cimitirul Bellu, unde se află mormintele prof. Nae Ionescu și prof. dr. N. C. Paulescu.

Aci s'au oficiat din nou, scurte slujbe, după care s'a împărțit pomană la un număr de săraci.

Căpitanul împreună cu profesorul Nae Ionescu

Biserica Stravopoleos a fost redată credincioșilor

Una dintre cele mai frumoase biserici din Țară, cu o vechime de 216 ani, s'a redeschis azi dimineață, după ce timp de 40 de ani fusese închisă pe motiv că este monument istoric, deși în acest timp locașul n'a fost deloc îngrijit el rămânând în voia lui Dumnezeu, iar zidurile ajunsese să se dărâme.

Din inițiativa familiei Bucium s'a redat credincioșilor acest sfânt locaș al Mitropolitului Ioachim Stavropoleos.

Târnosirea a fost oficiată de I. P. S. Sa Mitropolitul Gurie al Basarabiei, și arh. Iuliu Scriban, preoții Gh. Butnaru, Savin Petre, preot paroh D. Dorin, Iliescu Palancă și diaconul Marin Florea.

Răspunsurile au fost date de corul „Domnița Bălașa" sub conducerea maestrului Chirescu.

Au fost invitați d-nii miniștri: Petrovicescu, Iasinsky, Constant, Brăileanu, primarul general al Capitalei d. Vântul, etc.

Ordinea a fost păstrată de către familia „Bucium" de sub comanda camaradului av. Iosif.

Au vorbit P. S. arh. Iuliu Scriban, părintele Iliescu Palanca, camaradul Iosif și P. S. S. Mitropolitul Gurie care a arătat redeșteptarea României la noua viață creștinească sub semnul României Legionare de sub conducerea d-lui general Antonescu.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Serbarea datinilor de Crăciun și Anul Nou

Fundația culturală regală „Regele Mihai I", organizează la București, în zilele de 22 și 23 crt., în colaborare cu ministerul educației naționale, a inspectoratului general al pregătirii premilitare, serbarea datinilor de Crăciun și Anul Nou, cu un concurs între cetele selecționate de Colindători, Irozi, Stea, Capra, etc., de pe cuprinsul întregii țări.

Vor participa la concurs cetele căminelor culturale orășenești din Capitală, cetele pregătirii premilitare, ale ateneelor populare, ale școlilor de diferite categorii, precum și echipele din diferitele regiuni ale țării admise de Comitetul organizator al datinilor.

Instigatorilor la rebeliune cu caracter militar li se aplică pedeapsa cu moartea

Crearea unei instanțe speciale pentru judecarea urgentă a infracțiunilor. Nu există nicio cale de atac. Hotărârile se vor executa maximum în zece ore dela pronunțare

„Monitorul Oficial" de azi publică următorul Decret-Lege din 5 Decembrie 1940:

Generalul Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri.

Având în vedere raportul d-lui ministru Secretar de Stat la Departamentul Justiției și d-lui subsecretar de stat pentru armata de uscat cu No. 168.221 940.

In baza dispozițiunilor Decretelor-Legi No. 3052 din 5 Septembrie și No. 3072 din 7 Septembrie 1940:

AM DECRETAT ȘI DECRETAM:

DECRET-LEGE

pentru modificarea art. 509 și 510 din Codul Justiției Militare.

ART. 1. — Toate faptele prevăzute și pedepsite de art. 509 și 510 din Codul Justiției Militare sunt considerate crime și pedepsite după cum urmează:

INSTIGATORII LA REBELIUNE ȘI CONDUCATORII SE PEDEPSESC CU MOARTEA

Participarea cu intențiune la rebeliune, în oricare din cazurile prevăzute de art. mai sus indicate din codul justiției militare, se pedepsește cu *muncă silnică pe viață.*

ART. II.—Pentru judecarea infracțiunilor, prevăzute în art. precedent, *se institue o instanță militară specială, compusă din trei generali* **numiți de ministerul Apărării Naționale sau în cazuri grabnice de Comandantul armatei sau al Corpului de armată, unde faptul a fost comis.**

INSTANȚA SPECIALA SE PRONUNȚA IN MAXIMUM 24 ORE DELA SESIZARE.

NICI O CALE DE ATAC ORDINARA SAU EXTRAORDINARA NU POATE FI INTRODUSA.

HOTARAREA SE VA EXECUTA MAXIMUM IN ZECE ORE DELA PRONUNȚARE.

ART. III. — Dispozițiunile articolelor de mai sus se aplică și infractorilor care se încadrează în prevederile art. 509 și 510 din Codul Justiției militare, comise și aflate în instrucție, la data publicării decretului lege de față.

Dat în București la 29 Noembrie 1940.

Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de miniștri,
GENERAL ANTONESCU
Ministrul Justiției,
Mihai A. Antonescu
Subsecretar de stat pe lângă ministerul apărării naționale pentru Armata de uscat,
General C. Pantazi
No. 3987.

Raportul d-lui ministru al justiției și d-lui subsecretar de stat al armatei

DOMNULE GENERAL,

Ordinea, disciplina și totala supunere constituesc temelia puterii armate.

In împrejurări tulburi, când granițele și unitatea Statului constituesc preocuparea de căpetenie a conducătorilor și datoria oricărui român, a îngădui abateri dela acest principiu al armatei, oricât de neînsemnate, ar fi să lăsăm dușmanilor Neamului mijloace libere pentru a lucra împotriva Statului.

Cel mai grav act, pe care-l poate săvârși un român în aceste împrejurări este **să instige sau să participe la o rebeliune cu caracter militar.**

Codul nostru de justiție militară în art. 509 și 510 prevede și pedepsește delictul de instigare la rebeliune săvârșită de militari.

Pedepsele prevăzute de Codul Justiției Militare sunt însă prea slabe și nepotrivite cu împrejurările prin cari trecem, când disciplina, autoritatea și unitatea armatei trebue să se reazeme pe o puternică sancțiune.

Pentru aceste motive, propunem alăturatul Decret-Lege prin care **delictele prevăzute de art. 509 și 510 din Codul Justiției Militare sunt considerate crime și pedepsite cu moarte și muncă silnică pe viață.**

Deasemenea, pentru o rapidă sancționare a vinovaților, am instituit o Comisiune specială de judecată și o procedură de urgentă judecare.

Primiți, vă rugăm, d-le general, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

Ministrul Justiției,
Mihai A. Antonescu
Subsecretar de Stat pe lângă Ministerul Apărării Naționale pentru Armata de uscat,
General C. Pantazi
Nr. 168.221 din 5 Decembrie 1940.

ULTIMA ORA

Președintele Roosevelt cere congresului american

ratificarea tratatului încheiat cu Canada pentru folosirea fluviului Saint-Laurent

Marea importanță a acestui acord

WASHINGTON 6 (Rador).— Președintele Roosevelt a adresat un mesagiu conferinței, care se ocupă cu folosirea energiei hidraulice a marilor lacuri, precum și cu asigurarea navigației dela aceste lacuri spre mare.

In mesagiul său, președintele Roosevelt anunță că va cere Congresului să ratifice tratatul încheiat cu Canada pentru realizarea proectului de folosire a energiei hidraulice a fluviului Saint Laurent și întrebuințarea sale ca trecere pentru marile vapoare maritime.

După cum se știe, acest tratat a fost semnat de Washington în 1932, dar a fost respins de Congres în 1934.

In mesagiul său, președintele Roosevelt scrie între altele:

Terminarea acestui drum pe mare constitue acum o necesitate de prima însemnătate a cărei valoare economică poate fi comparată cu aceea a Canalului Panama.

Proectul, adaugă mesagiul, ar asigura prin punerea sa în execuție producerea de milioane de kilowați de care este nevoe pentru grăbirea producției necesară apărării naționale. S'ar crea totodată o excelentă bază pentru șantiere de construcții navale.

Mesagiul președintelui încheie: „O mare parte a securității noastre și a bunei stări naționale depind acum de executarea acestui proect".

Generalul Ugo Cavallero

numit șef al Marelui Stat Major italian în locul Mareșalului Badoglio

ROMA, 6. (Rador). — Agenția Stefani anunță, de undeva din Italia, că mareșalul Badoglio a încetat, la cererea sa, de a mai ocupa funcțiunea de șef de stat major general.

Generalul de corp de armată Ugo Cavallero, ridicat la acest grad pentru merite de războiu, a fost numit șef al marelui stat major.

Personalitatea noului șef al Marelui Stat Major

Noul șef al marelui stat major, generalul Ugo Cavallero, are 60 de ani.

Incă din Școala de războiu a dovedit însușiri excepționale. După ce a luat parte la luptele de la Libia, a fost în 1914 colaborator direct al șefului statului major, în cursul războiului împotriva Austriei. După 1917, a ocupat postul de șef al biroului de operații pe lângă comandamentul suprem și a jucat un rol de primul ordin în asigurarea victoriei.

Pentru merite speciale, a fost numit general de brigadă în 1918. După ce a părăsit vremelnic serviciul activ a fost rechemat în 1925 și numit subsecretar la departamentul războiului, unde a colaborat până în 1928 cu Ducele. In 1926, a fost numit senator, iar în anul viitor general de divizie. In 1928, Suveranul i-a acordat titlul de conte.

El s'a consacrat apoi activității industriale, fiind ales președinte al marilor uzini Ansaldo din Genua. Din Decembrie 1937 fusese numit șef al statului major al forțelor armate din Africa orientală.

TRUPELE ITALIENE

contra-atacă puternic pe frontul din Albania

ROMA 6 (Rador). — Inaltul comandament al forțelor armate italiene publică următorul comunicat de războiu Nr. 182:

In Albania, inamicul, întrebuințând forțe aduse și de pe alte fronturi, continuă presiunea sa, cu deosebire contra aripei noastre stângi.

Trupele noastre au contra atacat.

In cursul luptelor, trupele diviziilor Arezzo și Venezia au fost mai presus de orice laudă.

Aviația noastră a atacat cu succes căi de comunicație și concentrări de trupe inamice, prin aruncări de bombe și salve de mitraliere. Toate avioanele noastre s'au înapoiat la bazele lor.

In Africa de nord, ciocniri de patrule în zona situată la sud de Sidi El Barrani. Inamicul a aruncat câteva bombe în zona Tobruk, unde două persoane au fost omorite și una rănită, și în zonele Sollum și Sidi El Barrani unde n'a făcut nici pagube, nici victime.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

In Jugoslavia a nins abundent

BELGRAD, 6. (Rador). — O zăpadă abundentă a căzut în Bosnia întrerupând pe alocuri comunicațiile.

Belgradul s'a trezit în zorii zilei de Vineri sub un strat de zăpadă de mai mulți centimetri.

Bateriile germane cu tragere lungă

au atacat un convoi de vase engleze

BERLIN, 6 (Rador). — In seara zilei de 5 Decembrie, bateriile germane cu tragere lungă au tras asupra unui convoi englez, care naviga prin Canalul Mânecii în apropierea coastei engleze dela Dover.

Câteva vapoare au fost lovite.

S'a tras deasemeni cu succes și asupra intrării în portul Dover.

In ce condițiuni

se poate vorbi de o colaborare franco-germană

CLERMONT FERRAND, 6. (Rador). Ziarul catolic LA CROIX se ocupă de ideea politicii de colaborare franco-germană.

Fie că este dorită sau nu colaborarea între învingători și învinși, între germani și francezi, a devenit o realitate. Pentru a se da putință guvernelor interesate să meargă mai departe pe această cale, este nevoe să se împlinească mai multe condițiuni, pe care francezii să nu le mai nesocotească.

Trebue în primul rând ca această politică de colaborare să fie mai bine înțeleasă de opinia publică. Trebue apoi ca să se termine cu prea marea simpatie cu care unii francezi privesc svonurile mai mult sau mai puțin tendențioase, ce circulă printre ei și pe care le colportează cu complezență.

Mai este nevoe ca toți compatrioții noștri să înțeleagă nevoile pe care armatele germane urmează să le înfrunte întrucât războiul nu s'a terminat încă pentru ele și să consimtă și ei la restricțiunile rezultând din această situație.

Este nevoe, în sfârșit, ca toți francezii să înțeleagă că ei au suferit o grea înfrângere militară, că această înfrângere nu le dă dreptul să ceară ca actuala colaborare, la care sunt invitați, să fie realizată în condițiuni care să satisfacă numai interesele și dificultățile Franței".

Bursa lucrează mâine

Bursa de efecte, acțiuni și schimb din Capitală nu lucrează azi.

Mâine își reia activitatea obișnuită.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Un nou transport de răniți francezi din zona ocupată

CLERMONT FERRAND, 6 (Rador). Joi a sosit la Toulose al doilea tren cu prizonieri răniți și bolnavi, repatriați din zona ocupată.

Pe de altă parte, la Clermont Ferrand se așteaptă sosirea, în cursul zilei de Vineri, a unui grup de 600 răniți, venind dela Constance.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Ministrul marinei americane a inspectat lucrările de apărare ale Canalului Panama

NEW-YORK, 6 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. anunță că d. Knox, ministrul marinei, a sosit cu avionul la Cristobal pentru a inspecta lucrările de apărare ale Canalului Panama.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

August von Mackensen a împlinit 91 de ani

BERLIN, 6 (Rador). — Cel mai în vârstă dintre mareșalii germani, mareșalul von Mackensen, a împlinit Vineri 91 de ani.

Cu această ocazie, mareșalul von Mackensen a primit numeroase telegrame de felicitări din partea tuturor admiratorilor săi.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Lupte pe fluviul Mekhong

TOKIO, 6 (Rador). — Agenția Domei transmite un comunicat al comandamentului armatei din Thailand în care se anunță că la 2 Decembrie s'au dat toată ziua lupte între două vapoare înarmate pe fluviul Mekhong și unități de artilerie din Thailand. Vapoarele s'au retras spre seară și au apărut din nou a doua zi.

Comunicatul adaugă că echipagiile celor două vapoare au suferit numeroase pierderi.

Introducerea pedepsei cu moartea în Italia, a micșorat considerabil numărul crimelor și delictelor

ROMA, 6 (Rador). — După 10 ani dela reintroducerea și aplicarea pedepsei cu moartea în Italia, numărul omorurilor și delictelor mai grave prezintă o scădere considerabilă.

Intr'adevăr, statisticile oficiale semnalează că omorurile, care în 1931, — primul an dela reintroducerea pedepsei cu moartea, — au fost în număr de 1160, scăzând treptat până la 516 în anul 1939, deci cu 50 la sută.

Celelalte delicte grave, cum sunt jafurile, șantagiile și actele de violență, au scăzut deasemeni în mod considerabil.

Intre anii 1931 și 1939, în Italia, numărul execuțiilor capitale a fost de 116.

Elveția resimte serios presiunea blocadei

BERNA 6 (Rador). — Corespondentul agenției Havas transmite:

D. Stampeli, consilier național, șeful departamentului economic, a declarat în consiliu că blocada se exercită asupra Elveției cu tot mai multă asprime.

In ce privește aprovizionarea cu produse alimentare, Elveția va trebui să se bizue din ce în ce mai mult pe propriile ei resurse și în consecință să dea dovadă de spirit de disciplină și de jertfă.

Numirea oficială a nouilor miniștri japonezi

TOKIO, 6. (Rador). — Corespondentul Agenției DNB anunță:

Impăratul a procedat, Vineri dimineața, oficial la numirea ca miniștri fără portofoliu a baronului Hiranuma și a d-lui Hoshino, președinte al Oficiului economiei dirijate.

Totodată, s'a făcut și numirea formală a d-lui Ito ca președinte al noului serviciu de informații al guvernului.

Acest nou oficiu de informații va reprezenta toate ministerele, astfel încât serviciile de presă ale diferitelor ministere dispar.

Noul serviciu de informații cuprinde următoarele cinci secțiuni: informații generale, presă și alte publicații, radio, film și teatru și o secțiune specială, care să asigure cooperarea între diferitele ministere.

POMENIREA

PROFESORULUI NAE IONESCU LA BERLIN

BERLIN, 6. (Prin telefon dela corespondentul nostru permanent).

La Biserica ortodoxă Română din Berlin în prezența legionarilor în frunte cu comandantul ajutor Dumitriu Mircea s'a oficiat un parastas pentru Profesorul Nae Ionescu, Niki Constantinescu, Neculai Totu și toți legionarii căzuți cu numele de Neculai.

Mai mult, marile ziare germane au publicat următorul frumos și apreciat articol:

NAE IONESCU.

In amintirea unui prieten cu prilejul onomasticei sale la 6 Decembrie 1940

La 6 Decembrie anul acesta revine pentru a 50-a oară onomastica Profesorului și pentru prima oară dela data când învățătorul Legiunei nu se mai află între noi.

Această împrejurare mă obligă și mă hotărăște să-i împrospătez amintirile într'un ziar german și să încerc a face cercurilor mai largi ale Germaniei național-socialiste mai comprehensibilă și mai apropiată personalitatea acelui care a fost unul din cei mai buni prieteni români ai ei.

Nae Ionescu a fost un fiu autentic al Bărăganului brăilean. Infățișarea sa era tipic românească: păr negru, față slabă, aproape scofâlcită, ochi albaștri închiși. Și calea vieței lui a fost tipic românească, ca a atâtor români dați de Dumnezeu, care a trebuit să se ridice de jos de tot prin munca lor fără să găsească la alții decât puțină înțelegere și foarte puțin ajutor.

Lipsit de mijloace, a izbutit totuși cu mare greutate și cu prețul multor privațiuni să-și dea bacalaureatul și să studieze la Universitatea din București. Nici după ce a terminat studiile și ajunsese profesor întrecând cu dimensiunea personalității sale filozofice tot ce produsese până atunci România, nu s'a găsit nici o posibilitate care să-i permită să-și continue revoluția, fără întrerupere.

Nae Ionescu a trebuit să fie mulțumit că-și poate duce viața mai mult rău decât bine, ca Profesor secundar la un gimnaziu din București. Abia după trecerea mai multor ani a izbutit să-și satisfacă dorința cea mai adâncă a sufletului său, să se ducă în țara filosofiei și întocmai ca Eminescu și Kogălniceanu și alții înaintea lui, să-și termine studiile academice în Germania.

A promovat la Universitatea din München la filozoful catolic Klemens Bäumker cu predicatul „Magna cum laude". Intors după aceea în țară a găsit un popor românesc eliberat de jugul străin, însă încă îngenunchiat, înlănțuit și curmat de griji. Nae Ionescu nu a ezitat nicio clipă, și s'a pus imediat cu toată greutatea personalității sale în slujba revoluției integrale politice și spirituale. Ca profesor de logică și metafizică la Universitatea din București și ca publicist strălucit la ziarul „Cuvântul" întemeiat de Enacovici, preluat de el, și azi foaia oficială a Mișcării, Nae Ionescu, se adresa zi cu zi tineretului, — mai cu seamă tineretului, — călăuzindu-l pe drumul greu al cunoașterii de sine sub semnul responsabilității în lumea oamenilor și față de Dumnezeu. In acea vreme de pregătire care a durat mai mult de un deceniu, Nae Ionescu s'a dedicat exclusiv fundamentării și consolidării teoretice a lucrurilor cari avea să vină în timp ce conducătorul politic Codreanu organiza mișcarea și purta grele bătălii în afară cât și înlăuntrul parlamentului.

In 1933 când Legiunea a intrat în arena politică, teoria și practica Legiunei au devenit în persoanele lui Corneliu Z. Codreanu și Nae Ionescu o sinteză indestructibilă. Legiunea a fost și a rămas înainte ca fenomen politic, opera și expresia vie a legăturei celor 2 bărbați cei mai buni dintre toți Românii.

Nae Ionescu a trăit drumul greu, plin de nespusă durere al Legiunei, complet și din plin.

A fost aruncat în închisoare imediat după asasinarea lui Duca, „Cuvântul" a fost oprit, catedra interzisă. A fost apoi iar și iar arestat și ținut închis până când corpul său slab a fost istovit și obosit de viață. In luna Ianuarie a acestui an a fost eliberat din închisoare: un om de moarte. A murit la 15 Martie 1940, tocmai atunci când mișcarea căreia îi aparținuse în cel mai adânc sens al acestuia, se afla în preajma victoriei. Nae Ionescu e unul din acel lung șir de martiri pe cari poporul românesc i-a jertfit pe altarul revoluției național-socialiste a Continentului european.

El nu trebue, și nu va fi uitat niciodată. Comandantul Horia Sima va conduce Legiunea triumfătoare și poporul românesc ajuns la deplină conștiință națională și politică, în spiirtul martirilor Corneliu Z. Codreanu și Nae Ionescu.

Aceasta e convingerea, speranța și hotărîrea României de azi.

N. TERIANU

CRONICA EXTERNA

Relațiile romano - bulgare

Discursul pe care d. Popoff, ministrul de externe al Bulgariei, l-a rostit acum două zile în Sobranie poate constitui semnalul deschiderii unei ere noui în relațiile româno-bulgare. Dacă acest discurs nu traduce numai o concepție diplomatică de moment, dacă el fiind abil este totodată sincer, reflectând o schimbare în sentimentele opiniei publice bulgare și în maniera de a gândi politic a poporului de peste Dunăre, atunci el trebuie să bucure în mod sincer pe români.

In această Europă care, după ce s'a năruit, se găsește în plină reorganizare, trebuie să existe o solidaritate a popoarelor mici, dacă se pretinde că există o comunitate a statelor din bazinul dunărean, sau a statelor din spațiul balcanic. Un popor nu poate clădi politic nimic temeinic prin vicleșug sau prin specularea josnică și lipsită de scrupule a dificultăților în care, la un moment dat, se poate găsi vecinul său. Ca și între oameni, relațiile de durată dintre state se clădesc numai pe acele virtuți care se numesc: prietenie, loialitate, onestitate și cavalerism.

Multe veacuri dealungul istoriei, România și Bulgaria, legate prin aceleași suferințe și uneori prin aceleași bucurii, au împărtășit o soartă comună. Numai după ce și una și cealaltă și-au cucerit independența, neînțelegerile au început să se ivească. Dreptul natural al României de a avea eșire la mare a provocat neînțelegere la Sofia și-a dus la o înrăutățire a relațiilor româno-bulgare până atunci atât de cordiale. Tendința României de ași consolida și acoperi din punct de vedere strategic eșirea la mare, cu podul dela Cernavoda și portul Constanța — portul prin care, până la războiu, se scurgea aproape întregul export românesc — a sporit tensiunea. Cadrilaterul a fost plătit de români cu dușmănia bulgară. Cu toate acestea niciodată românii n'au urît pe bulgari, în care-au prețuit, întotdeauna, o națiune muncitoare și virtuoasă.

Pentru a recâștiga prietenia bulgară și a colabora în mod activ la opera de pace în bazinul dunărean, România, din proprie inițiativă, a hotărât să cedeze Cadrilaterul Bulgariei. A fost un sacrificiu cu atât mai dureros cu cât, cu puține zile mai înainte, România pierduse și porțiunea de litoral dintre Vâlcov și Cetatea-Albă. Bulgaria care pretinde eșire la Marea Egee trebuie să aprecieze la adevărata valoare sacrificiul României.

In discursul său, referindu-se la acordul dela Craiova, d. Popoff, ministrul de externe al Bulgariei, a spus textual:

„Noi am mers la Craiova pentru a face o operă de înțelegere și orice înțelegere implică și concesiuni mutuale.

După cum am mai arătat, noi vedem în realipirea Dobrogei de sud nu numai restabilirea drepturilor poporului bulgar, ci și posibilități pentru o nouă eră în relațiunile noastre cu România. La Craiova a dispărut umbra ce plana asupra relațiunilor de mai multe ori seculare dintre bulgari și români. Aceasta ne îndreptățește să credem că în viitor relațiunile noastre se vor inspira numai din amintirea vechilor timpuri".

Aplaudăm cu largă inimă această manieră de a vorbi și exprimăm speranța că prietenia româno-bulgară se va dovedi a fi o realitate vie.

PETRE MIHAIL

Luptă navală între un crucișetor german și un vas englez

BERLIN, 6 (Rador).— Comandamentul suprem al armatei germane anunță:

In Atlanticul de sud, s'a dat o luptă navală între un crucișător auxiliar german și unul britanic, în cursul căreia vaporul de războiu britanic a suferit stricăciuni însemnate.

Puterile Axei vor respecta independența națiunii arabe

BERLIN, 6 (Rador). — Ocupându-se de declarațiile Germaniei și Italiei cu privire la problema arabă, „Deutsche Diplomatisch Politische Korrespondenz" serie:

După o dependență de secole, s'au dat în timpul războiului mondial arabilor promisiuni din partea englezilor cu privire la asigurarea viitorului lor național. Toate aceste promisiuni au fost călcate cu intenția de a înlătura pe arabi din regiuni de importanță strategică.

Bulgaria va continua să mențină raporturi de bună prietenie cu Jugoslavia

BELGRAD, 6 (Rador). — Agenția AVALA transmite:

Ziarul POLITIKA publică declarațiile făcute corespondentului său din Sofia de către d. Popoff, ministrul afacerilor străine al Bulgariei.

Iată textul acestor declarații: „Puteți să anunțați, după cum am spus și în fața Sobraniei, că nu există niciun motiv de îngrijorare în ce privește relațiunile dintre cele două țări ale noastre. Nu trebue să se dea importanță unor fapte neînsemnate.

Scopul raporturilor noastre amicale este atât de important și înalt, încât nu trebue să se țină seama de lucrurile mărunte, nu numai la noi, dar și la d-vs."

D. Popoff, ministrul de externe al Bulgariei, în concluzie, a spus: „Scriți că în ce mă privește, menținerea relațiunilor amicale între Bulgaria și Jugoslavia a fost pe timpuri, și continuă și astăzi, chestiunea cea mai importantă și că aceste relațiuni se găsesc pe primul plan.

Am dovedit aceasta în timpul șederii mele la Belgrad și sa reese limpede din declarațiile făcute de mine în Sobranie.

Amiciția mea pentru Jugoslavia nu a scăzut. Relațiile mele sunt tot atât de cordiale, ca și înainte, atât cu prietenii mei personali, cât și cu cercurile oficiale jugoslave, începând cu d. Svetkovici, președintele consiliului de miniștri și cu d. Țințar Markovici, ministrul afacerilor străine, cu cari am lucrat atâta vreme, și sfârșind cu ultimul dintre amicii mei din Jugoslavia".

Imprimeriile „CURENTUL", S. A. R., Strada Belvedere Nr. 6. București